សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciencess Economiques

Royal University of Law and Economics

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ស្រាវជ្រាវពីថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ ដល់ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២១

ស្រាវជ្រាវដោយៈ

និស្សិតឈ្មោះ **លោក នាង ប៉ុកអាយ**

លោក ហួរ លីហួរ

សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ

លោកសាស្ត្រាចារ្យ **មីន សំអុល**

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ នីតិសាស្ត្រ

ជំនាន់ទី ២១

ឆ្នាំសិក្សា ២០១៧

ឆ្នាំសរសេរសារណា ២០២១

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

យើងខ្ញុំឈ្មោះ **នាង ម៉ុករស្មី** និង **ហួរ លីហួរ** ជានិស្សិត **ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ផ្នែកនីតិសាស្ត្រ** ឆ្នាំទី៤ ជំនាន់ទី២១ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០១៧-២០២១ សូមថ្លែងនូវកតញ្ញូនិងដឹងគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន ដល់លោកអ្នកមានគុណរបស់យើងខ្ញុំទាំងពីរ ដែលបានផ្តល់កំណើត លះបង់នឹងកម្លាំងកាយចិត្ត ពុះពារគ្រប់ឧបសគ្គ ដល់រូបយើងខ្ញុំទាំងពីរ និងបីបាច់ថែរក្សា ព្រមទាំងបានផ្គត់ផ្គង់ចំពោះការស្នាក់នៅ ការរៀនសូត្រតាំងពីថ្នាក់មតេយ្យសិក្សារហូតដល់កម្រិតបរិញ្ញាបត្រ និងបានរួមចំណែកនូវការផ្តល់កម្លាំងកាយចិត្ត ការអប់រំ ប្រៀនប្រដៅ ព្រមទាំងផ្តល់នូវព្រហ្មវិហារធម៌ ពីសំណាក់បុព្វញាតិ និងសាខាញាតិ។ សេចក្តីដឹងគុណទាំងអស់ពុំអាចកាត់ថ្លៃបាន មិនអាចរៀបរាប់អស់ នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងអំណរគុណនេះអស់បានឡើយ។

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ **សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច** ដែលបានផ្តល់នូវកន្លែងបណ្តុះបណ្តាលចំណេះដឹង និងបណ្តុះបណ្តាលនូវស្មារតីការស្រាវជ្រាវ និងការបង្កើនចំណេះវិជ្ជាផ្នែកនីតិសាស្ត្រ រហូតដល់ការបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនីតិសាស្ត្រ ប្រកបដោយភាពជោគជ័យ និងគុណភាពនៃចំណេះដឹងពិតប្រាកដ។

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណជូនចំពោះ **ឯកឧត្តម លុយ ចណ្ណា សាកលវិទ្យាធិការ និងលោក-លោកស្រី សាកលវិទ្យាធិការរង ថ្នាក់ដឹកនាំ** ព្រមទាំងលោក-លោកស្រី សាស្ត្រាចារ្យ នៃ **សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច** ដែលបានផ្តល់នូវការអប់រំ ព្រមទាំងចំណេះដឹង និងក្រមសីលធម៌ដល់យើងខ្ញុំក្នុងអំឡុងពេល០៤ឆ្នាំនេះ។

ជាងនេះទៅទៀតក៏សូមថ្លែងអំណរគុណដល់គណៈគ្រប់គ្រងនៃ **បណ្ណាល័យនីតិសាស្ត្រ** បានរៀបចំ និងគ្រប់គ្រងឯកសារ ព្រមទាំងសៀវភៅដែលបង្កជាលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការស្រាវជ្រាវ និងចូលរួមចំណែកក្នុងការរៀបចំ តាក់តែងជាសារណានេះឡើង។

ជាពិសេសយើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណជូនចំពោះ លោកសាស្ត្រាចារ្យ **មីន សំអុល** ដែលជាសាស្ត្រាចារ្យណែនាំក្នុងការសរសេរសារណានេះ ដែលលោកបានខិតខំចំណាយពេលវេលាដ៏មានតម្លៃផ្តល់នូវគំនិតយោបល់ក្នុងការកែសម្រួល និងតម្រង់ផ្លូវដល់យើងខ្ញុំកន្លងមករហូតបានសម្រេចនូវស្នាដៃមួយនេះ។

ជាចុងក្រោយយើងខ្ញុំទាំងពីរសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ បងប្អូននិស្សិតដែលបានស្គាល់ និងបានផ្តល់កម្លាំងចិត្តជំរុញការសរសេរ និងតាក់តែងសារណានេះឡើង ដោយផ្តល់នូវគុណតម្លៃទទួលទុកជាឯកសារស្រាវជ្រាវ ជាបណ្តោះអាសន្ននិងរួមចំណែកជាការផ្តល់គំនិតបន្តិចបន្តួចគ្រាន់ជាការស្រាវជ្រាវបន្ថែមក្នុងថ្នាក់នីតិសាស្ត្រ និងបង្ហាញបទពិសោធន៍ ចំពោះការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដើម្បីយកមកប្រៀបធៀបនិងទ្រឹស្តីដែលបានផ្តល់ដោយសាស្ត្រាចារ្យ។

អារម្ភកថា

សព្វថ្ងៃនេះមានកូនខ្មែរជាច្រើនក្រុមបាននឹងកំពុងខិតខំស្រាវជ្រាវច្បាប់ខ្មែរ ដើម្បីចូលរួមចំណែកក្នុងការកសាងជាតិជាមួយនឹងរាជរដ្ឋាភិបាល។ ក្នុងចំណោមនោះក៏មានពួកយើងដែលជាក្រុមនិស្សិតនៃសាលាច្បាប់បានបបួលគ្នីគ្នា ចាប់ដៃសាមគ្គីគ្នាជាក្រុមដើម្បីសិក្សាស្រាវជ្រាវទៅលើប្រធានបទទាក់ទងទៅនឹងវិស័យច្បាប់នេះផងដែរ។ យើងសង្កេតឃើញថាវិស័យព្រហ្មទណ្ឌនៅកម្ពុជាមានការរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ព្រោះថាវិស័យនេះគឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ជាខ្លាំងព្រោះកាលណាគេនិយាយពាក្យថាព្រហ្មទណ្ឌគឺគេតែងតែនឹកឃើញទៅដល់បទល្មើសទាំងឡាយដែលបានចែងយ៉ាងច្បាស់អំពីមូលទោស ដែលមានទោសដាក់ពន្ធនាគារ និងទោសពិន័យជាប្រាក់ជាអាទិ៍។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគេនិយាយពាក្យថានីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌវិញគឺគេចង់និយាយអំពីដំណើរការប្រព្រឹត្តទៅនៃដំណាក់កាលនៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌដែលដំណាក់កាលនេះមានចំនួនបួនដំណាក់កាលពោលគឺគិតចាប់ពីដំណាក់កាល នគរបាលយុត្តិធម៌ដល់ដំណាក់កាលជំនុំជម្រះនៃដំណើររឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ។ សារណាបញ្ចប់ការសិក្សាអំពីចៅក្រមស៊ើបសួរនេះ ត្រូវបានបំពេញទៅតាមតម្រូវការរបស់សាកលវិទ្យាល័យក៏ដូចជាមានការស្រឡាញ់ពេញចិត្តទៅលើវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ពីសំណាក់ពួកយើងដែលជានិស្សិតផ្ទាល់ទើបពួកយើងសម្រេចចិត្តថានឹងជ្រើសរើសយកប្រធានបទចៅក្រមស៊ើបសួរនេះមកធ្វើជាសារណា ដើម្បីឱ្យមានការស៊ីជម្រៅចំពោះចំណេះដឹងផ្នែកនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរនេះ ក៏ដូចជាធ្វើសារណាបញ្ចប់ឆ្នាំសិក្សា។កិច្ចការស្រាវជ្រាវនេះផងដែរជាសមិទ្ធផលនៃការខិតខំប្រឹងប្រែងដោយពឹងផ្អែកទៅលើទ្រឹស្តីនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក៏ដូចជាច្បាប់ពិសេសនានាពាក់ទៅនឹងចៅក្រមស៊ើបសួរ មិនតែប៉ុណ្ណោះទ្រឹស្តីទាំងនេះគឺយើងនឹងលើកយកតែច្បាប់ដែលចូលជាធរមាននៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះតែប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលគឺពួកយើងមិនបានយកបញ្ចូលនៅក្នុងសារណានេះឡើយ។ ពិសេសជាងនេះទៅទៀតនោះ ដើម្បីឱ្យការស្រាវជ្រាវមួយនេះទៅមុខយ៉ាងរលូននិងច្បាស់លាស់នោះពួកយើងដែលជានិស្សិតច្បាប់ដែលរួមមានខ្ញុំបាទ នាង ប៉ុកអាយ និងលោក ហូរ លីហួរ បានសម្រេចចិត្តថាធ្វើការជ្រើសរើសលោកសាស្ត្រាចារ្យ មីន សំអុល ដែលជាសាស្ត្រាចារ្យធ្លាប់បានបង្រៀនពួកយើងក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌមកដឹកនាំប្រធានបទមួយដែលទាក់ទងទៅ នឹង នីតិវិធីក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌគឺ ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ ពោលគឺជាដំណាក់កាលទី៣ក្នុងដំណើរនៃកិច្ចនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដើម្បីធ្វើការដឹកនាំពួកយើងក្នុងកិច្ចការមួយនេះផងដែរ។ ហើយក្នុងនាមយើងជានិស្សិត ក៏ដូចជាសាស្ត្រាចារ្យដឹកនាំបានសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថាសៀវភៅមួយក្បាលនេះគឺជាឯកសារជំនួយស្មារតីដល់បងប្អូនទាំងអស់គ្នានៅក្នុងរឿព្រហ្មទណ្ឌផងដែរ។

មាតិកា

ទំព័រ

សេចក្ដីផ្ដើម ១

ជំពូកទី១

ចៅក្រមអសនៈ

១.១ ចៅក្រម ៤

១.១.១ សញ្ញាណទូទៅរបស់ចៅក្រម ៤

១.១.២ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ ៥

១.២ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ៩

១.២.១ ការចាត់តាំងតាមផ្លូវតុលាការ ១០

១.២.២ ការដកហូតសំណុំរឿងពីចៅក្រមស៊ើបសួរ ១១

ជំពូកទី២

ការស៊ើបសួរ

២.១ កិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ១២

២.១.១ ការសម្ងាត់នៃការស៊ើបសួរ ១២

២.១.២ សមត្ថកិច្ចដែនដី ១៣

២.១.៣ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ១៣

២.១.៤ វិសាលភាពនៃការប្ដឹង ១៤

២.១.៥ ការបញ្ជូនបណ្ដឹងទៅព្រះរាជអាជ្ញា ១៤

២.២ ការស្រាវជ្រាវរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ១៥

២.២.១ ការជូនដំណឹងអំពីការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ១៥

២.២.២ ការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ ១៦

២.២.៣ ការឆែកឆេរ និងការចាប់យកវត្ថុតាង ១៨

២.២.៤ កោសលវិច័យ ១៩

២.២.៥ ការស្តាប់ទូរស័ព្ទ ១៩

២.២.៦ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស ២០

ជំពូកទី៣

វិធានការនិរន្តរាយ

៣.១ ដីកា ២២

៣.១.១ ដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួន ២២

៣.១.២ ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន ២៣

៣.១.៣ ដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន ២៤

៣.១.៤ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ២៦

៣.១.៥ ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ២៩

ជំពូកទី៤

ការបិទការស៊ើបសួរ

៤.១ ដីកាដំណោះស្រាយ ៣៣

៤.១.១ ដីកាដំណោះស្រាយទាក់ទងទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននិងការត្រួត ពិនិត្យតាម ផ្លូវតុលាការ ៣៤

៤.២ ការបិទការស៊ើបសួរតាមបណ្តឹងសុំរបស់ភាគី ៣៤

៤.៣ មោឃភាពនៃកិច្ចនីតិវិធី ៣៥

៤.៣.១ អានុភាពនៃមោឃកម្ម ៣៥

៤.៤ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ៣៦

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន... ៣៩
អនុសាសន៍.. ៤០
ឯកសារយោង និង ឯកសារពិគ្រោះ...

សេចក្តីផ្តើម

សេចក្តីផ្តើម

នៅតាមសង្គមនីមួយៗគឺតែងតែមានច្បាប់សម្រាប់ឱ្យប្រជាជនរបស់ខ្លួន អនុវត្តដើម្បីធានាឱ្យបាននូវ ការទទួលបានសិទ្ធរបស់ពលរដ្ឋគ្រប់ៗរូប ដែលច្បាប់ទាំងនោះបានបែងចែកជាច្រើនបែប ច្រើនសណ្ឋានទៅតាមប្រទេសនីមួយៗផងដែរ។ បើយើងងាកទៅមើលប្រព័ន្ធច្បាប់ធំៗនៅលើសកលលោកយើង វិញគឺគេបានបែងចែកជាបីប្រព័ន្ធធំៗ ដែលមានដូចជា ប្រព័ន្ធច្បាប់ COMMEND LAW, CIVIL LAW និង ប្រព័ន្ធច្បាប់សង្គមនិយម។ ចំពោះប្រទេសកម្ពុជាយើងវិញបានសម្រេចចិត្តជ្រើសរើសនូវ ប្រព័ន្ធច្បាប់ CIVIL LAW សម្រាប់យកមកអនុវត្ត ដែលប្រព័ន្ធច្បាប់ (CIVIL LAW) នេះទៀតសោត គឺវាពិតជាមានភាពងាយស្រួលដល់គូភាគី ពីព្រោះថាប្រព័ន្ធនេះគឺបានបង្កើតឱ្យមាននូវយុត្តាធិការស៊ើបសួរ ដែលជាតួនាទីរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៅក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការទូទាំងប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាយើង ដែលខុសពីប្រព័ន្ធច្បាប់ COMMEND LAW ដែលពុំមាន យុត្តាធិការស៊ើបសួរនោះឡើយ ពោលគឺប្រសិនបើចង់ស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកគឺពួកគេ ទាល់តែធ្វើការជួលទៅលើអ្នកស៊ើបអង្កេត ឬក៏ជួលទៅលើមេធាវីដែលមានជំនាញខ្លាំងពូកែសម្រាប់ស្វែងរកភស្តុតាងដែលសោហ៊ុយនេះគឺអ្នកជួលផ្ទាល់ជាអ្នកចេញ។

មុននឹងឈានទៅដល់ការបកស្រាយដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរនេះដែរ គឺពួកយើងសុំរំលឹកទៅដល់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌជាមុនសិន។ ចំពោះរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌបានបែងចែកជា ៤ដំណាក់កាលដែលក្នុងនោះមានដូចជា៖

- ដំណាក់កាលទី១៖ ជាដំណាក់កាលនគរបាលយុត្តិធម៌ ដែលស៊ើបអង្កេតទៅលើបទល្មើសជាក់ស្តែង និងបើកការស៊ើបអង្កេតបឋមក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា។
- ដំណាក់កាលទី២៖ ជាដំណាក់កាលនៃការចោទប្រកាន់ដែលធ្វើដោយព្រះរាជអាជ្ញា។
- ដំណាក់កាលទី៣៖ ជាដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរដែលជាតួនាទីរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ។
- ដំណាក់កាលទី៤៖ ជាដំណាក់កាលនៃការជំនុំជម្រះ ពោលគឺចូលសវនាការ។

តើហេតុអ្វីទើបបានជាគេបង្កើតឱ្យមានយុត្តាធិការស៊ើបសួរនេះ?

យុត្តាធិកាស៊ើបសួរ គឺជានីតិវិធីមួយដ៏សំខាន់នៅក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ព្រោះដំណាក់កាលនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយគោរពសិទ្ធិរបស់ភាគី ទោះជាជនរងគ្រោះ ឬជនត្រូវចោទក៏ដោយ ពោលគឺចៅក្រមស៊ើបសួរ ជាអ្នកស្វែងរកប្រមូលភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាធានាឱ្យបាននូវសមភាពរវាងគូ

ភាគី និងស្វែងរកឱ្យឃើញនូវការពិត ដោយអនុលោមតាមច្បាប់។ មូលហេតុដែលគេចាំបាច់ឱ្យមានយុត្តាធិការស៊ើបសួរនេះឡើងមក គឺគេមានគោលបំណងធំៗជាច្រើន ដែលក្នុងនោះមានដូចជាៈ

ការស្វែងរកភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងភស្តុតាងដោះបន្ទុកៈ យុត្តាធិការស៊ើបសួរគឺចំណុះឱ្យស្ថាប័នតុលាការដែលនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះគឺចៅក្រមស៊ើបសួរមានតួនាទីស្វែងរកភស្តុតាងទាំងដោះបន្ទុក និងទាំងភស្តុតាងដាក់បន្ទុកជូនភាគីក្តីទាំងសងខាងដើម្បីស្វែងរកឱ្យឃើញការពិតដោយ អនុលោមតាមច្បាប់ ដែលខុសពីដំណាក់កាលអយ្យការគឺស្វែងរកតែភស្តុតាង ដាក់បន្ទុកតែប៉ុណ្ណោះទៅលើជនត្រូវចោទ(**ជនបង្ក**) ដែលអនុវត្តដោយព្រះរាជអាជ្ញា។

ធានាឱ្យមានសមភាពចំពោះមុខច្បាប់ៈ ដូចដែលយើងបានបញ្ជាក់ពីខាងលើហើយអញ្ចឹងថាប្រទេសកម្ពុជាយើងបានប្រកាន់ភ្ជាប់នូវប្រព័ន្ធច្បាប់ CIVIL LAW ដូច្នេះហើយបុគ្គលគ្រប់រូបដែលនៅក្នុងរឿងក្តី ព្រហ្មទណ្ឌមានសិទ្ធិទទួលបានស្មើៗគ្នា ទាំងការស្វែងរកភស្តុតាង និងការស្វែងរកយុត្តិធម៌ជូនជនបរិសុទ្ធ ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងគ្មានភាពលំអៀង ហើយមិនមានការចំណាយសោហ៊ុយច្រើន ដែលវាខុសពីប្រព័ន្ធច្បាប់ COMMEND LAW គឺវាហាក់ដូចជា មានការលំបាកចំពោះជនដែលមិនសូវជាមានលទ្ធភាព ចំពោះការយកប្រាក់ទៅរកសេវាមេធាវីល្អៗ មកស៊ើបអង្កេត ជូនខ្លួននោះឡើយ។

ចំណាយពេលវេលាតែចំនេញយុត្តិធម៌ៈ បើទោះបីជាមានការបង្កើតឱ្យមានយុត្តាធិការស៊ើបសួរនេះ មានការចាយពេលវេលាបន្ថែមទៅលើនីតិវិធីក៏ដោយ តែវាក៏បានធានាឱ្យបាននូវភាពច្បាស់លាស់ ក្នុងការប្រមូលភស្តុតាងឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយកុំឱ្យមាននូវចន្លោះប្រហោងមុននឹងធ្វើការជំនុំជម្រះ ពោលគឺសុខចិត្តចំណាយពេល ក៏ប្រសើរជាងធ្វើការជំនុំជម្រះដោយមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់។

ការស៊ើបសួរ គឺជាសិទ្ធិ និងតួនាទីក្នុងការបំពេញកិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ក្នុងការស្រាវជ្រាវចំពោះអង្គហេតុនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌក្រោយពីទទួលបាន ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់តំណាងអយ្យការ។ ចំពោះកិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ ត្រូវបានអនុវត្ត និងដឹកនាំផ្ទាល់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ដើម្បីប្រមូលភស្តុតាងទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធ និងបញ្ជាក់ពីការពិតនៃអង្គហេតុព្រហ្មទណ្ឌចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមស្រាវជ្រាវរហូតដល់បញ្ចប់ការស៊ើបសួរ។ ការស៊ើបសួរត្រូវធ្វើដោយខានមិនបានចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ រីឯចំពោះបទមជ្ឈិម ការស៊ើបសួរអាចធ្វើក៏បាន ឬ មិនធ្វើក៏បាន។ ចំពោះចៅក្រមស៊ើបសួរដែលបានបំពេញកិច្ចជាចៅក្រមរួចហើយគឺមិនមានការអនុញ្ញាត ឱ្យចៅក្រមដដែលនេះដើរតួជាចៅក្រមជំនុំជំម្រះឡើយព្រោះវាអាចនាំឱ្យមានការលំអៀងនៅក្នុងនីតិវិធី។ ការបំពាន និងការប្រព្រឹត្តិផ្ទុយពីនីតិវិធី វានិងក្លាយទៅជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងសុំមោឃភាពនៃកិច្ចនីតិវិធី។

កិច្ចស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរមានជាច្រើនកិច្ចដែលត្រូវបំពេញនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ដែលក្នុងនោះមានដូចជាៈ ការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការពិនិត្យ, ការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ, ការស្ដាប់ចម្លើយដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬជនរងគ្រោះការស្ដាប់ចម្លើយសាក្សី, ការឆែកឆេរ, ការចាប់យកវត្ថុតាង, កោសលវិច័យ, ការស្ដាប់ទូរស័ព្ទ, ការចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស, វិធានការនិរន្តរាយ ។ បន្ថិចទៀតនេះយើងនឹងនាំអារម្មណ៍អ្នកទាំងអស់គ្នាឱ្យកាន់តែស្គាល់ឲ្យបានច្បាស់ អំពីដំណាក់កាលនៃការ ស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរថា ៖

តើត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌបែបណាទើបអាចក្លាយជាចៅក្រម?

តើចៅក្រមស៊ើបសួរមានតួនាទីអ្វីខ្លះ?

តើចៅក្រមនិងទទួលទណ្ឌកម្មបែបណាពេលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តកំហុស?

តើទំនាក់ទំនងរវាងចៅក្រមស៊ើបសួរ និងព្រះរាជអាជ្ញាមានអ្វីខ្លះ?

ដើម្បីធ្វើការបកស្រាយទៅលើប្រធានបទ ចៅក្រមស៊ើបសួរ នេះឲ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅ យើងសុំធ្វើការបែងចែកជា ៥ ជំពូក ដែលរួមមានៈ

ជំពូក១ ចៅក្រមអសនៈ

ជំពូក២ ការស៊ើបសួរ

ជំពូក៣ វិធានការនិរន្តរាយ

ជំពូក៤ ការបិទការស៊ើបសួរ

ជំពូក៥ ការប្ដឹងចំពោះដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ និងមោឃភាព។

ជំពូកទី១

ចៅក្រមអសនៈ

ជំពូកទី១
ចៅក្រមអសនៈ

១.១ ចៅក្រម

១.១.១ សញ្ញាណទូទៅរបស់ចៅក្រម

ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញាទាំងឡាយមានគោលបំណងធានាឯករាជ្យនៃអំណាចតុលាការដោយស្របទៅតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ[1]នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មិនតែប៉ុណ្ណោះចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញាទាំងឡាយ ដែលបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនទាំងស្ថាប័នតុលាការក្តី ស្ថាប័នអយ្យការក្តី គឺត្រូវតែមានកាតព្វកិច្ច និង សម្របខ្លួនទៅតាមច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញានៅពេលបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ជូនប្រជាពលរដ្ឋដើម្បីធានាថាបានបម្រើការជូនប្រជាពលរដ្ឋដោយចិត្តស្មោះសរនិងបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានលើកលែងដោយមិនចាំបាច់គោរពតាមគោលការណ៍នៃច្បាប់ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈចៅក្រមនិង ព្រះរាជអាជ្ញានេះក៏បានដែរប្រសិនបើច្បាប់ណាមួយបានកំណត់ ផ្សេងពីនេះ។ **ឧទាហរណ៍**៖ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គតុលាការ បានចែងពីផ្នែកនេះដែរ។

មុននឹងឈានទៅដល់ការបកស្រាយអំពីសញ្ញាណនៃចៅក្រម ឱ្យកាន់តែបានស៊ីជម្រៅនោះ យើងនាំគ្នាមកស្គាល់វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសជាមុនសិន៖

- ចៅក្រម ៖ សំដៅដល់ចៅក្រមអសនៈ ដែលចៅក្រមអសនៈនេះរួមមានចៅក្រមជំនុំជម្រះ និងចៅក្រមស៊ើបសួរ។
- ព្រះរាជអាជ្ញា ៖ សំដៅដល់ព្រះរាជអាជ្ញារង ព្រះរាជអាជ្ញា អគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា។
- អង្គចៅក្រម ៖ សំដៅទៅដល់ទាំងចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញា។

នៅក្នុងអាជីពរបស់ខ្លួន ចៅក្រម អាចត្រូវបានតែងតាំងជាព្រះរាជអាជ្ញា ហើយព្រះរាជអាជ្ញាអាចត្រូវបានតែងតាំងជាចៅក្រមបានដែរ ពីព្រោះថាចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញាគឺត្រូវឆ្លងកាត់ ការប្រលងជាមួយគ្នា រៀនជាមួយគ្នា ហើយមុននឹងបានចូលបំពេញការងារ គឺត្រូវឆ្លងកាត់ការប្រលង សាជាថ្មីម្តងទៀតមុន ប្រកបវិជ្ជាជីវៈជា ចៅក្រម ឬព្រះរាជអាជ្ញា។ ដូច្នេះហើយ ពេលពួកគាត់ចេញធ្វើការមិនប្រាកដថាពួកគាត់បានធ្វើ ចៅក្រម ឬព្រះរាជអាជ្ញាឡើយ ពោលគឺគោរពតាមការតែងតាំងជាមុនសិន (**ព្រះរាជក្រឹត្យ**)។

មួយវិញទៀតចៅក្រម ទាំងឡាយត្រូវសម្រេចសេចក្តីលើសុំណុំរឿងទាំងឡាយរបស់ខ្លួនដោយមិន លំអៀងដោយឈរ លើគោលការណ៍គោរពច្បាប់ដោយមិនទទួលការគាបសង្កត់ ការគំរាមកំហែង ឬបំភិតបំភ័យ ណាមួយពីមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញខ្លួនឡើយ។ ជាទូទៅ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មិនទទួលរងនូវទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ទណ្ឌកម្មផ្នែករដ្ឋ

[1] មាត្រា ១២៨ថ្មី នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ឆ្នាំ១៩៩៣

ប្បវេណី ឬទណ្ឌកម្មផ្នែកវិន័យ ចំពោះសេក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួននៅពេលបំពេញតួនាទីឡើយ ពោលគឺ វាជាឆន្ទានុសិទ្ធិដែលគេបានផ្តល់ជូនពួកគាត់ក្នុងការសម្រេចទៅលើដំណាក់កាលណាមួយនៅក្នុងរឿងក្តីនានា **ឧទាហរណ៏៖** នៅក្នុងដំណាក់កាលព្រះរាជអាជ្ញាមានសិទ្ធិចោទប្រកាន់ទៅលើជនសង្ស័យយ៉ាងណាក៏បានដែរ ព្រោះជាអំណាចដែលច្បាប់ប្រគល់ឱ្យ។ អញ្ចឹងហើយទោះជាអង្គចៅក្រមសម្រេចយ៉ាងណាក៏ដោយគូរភាគីនៃ រឿងក្តីត្រូវតែទទួលយកនៃការសម្រេចទាំងនេះ តែប្រសិនបើគូរភាគីនៃ រឿងក្តីមិនសុខចិត្តនោះ ពួកគេអាចប្តឹងជំទាស់បាន ចំពោះសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះ ទៅតុលាការជាន់ ខ្ពស់ផងដែរ។

១.១.២ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់

ឋានន្តរស័ក្តិ របស់ចៅក្រមបានចែកជាបីថ្នាក់[2]៖ ឧត្តមចៅក្រម វរៈចៅក្រម និង អនុចៅក្រម ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ។ ចំណែកឯការទទួលបានប្រាក់បៀវត្សរ៍វិញនោះយើងឃើញថា ចៅក្រមគឺបានទទួលបានទៅតាមឋានន្តរស័ក្តិ និងតាមថ្នាក់របស់ខ្លួន។

ចំពោះការដំឡើងថ្នាក់ និងឋានន្តរស័ក្តិ ត្រូវធ្វើតាមវេនជ្រើសរើស ឬតាមវេនអតីតភាព ស្របតាមតារាងនៃថ្នាក់ និងឋានន្តរស័ក្តិនីមួយៗ ហើយក៏ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយកំណត់តាមព្រះរាជក្រឹត្យ។

ការដំឡើងថ្នាក់ និងឋានន្តរស័ក្តិ[3]របស់ចៅក្រមត្រូវគោរពតាម៖

- ការគោរពវិន័យការងារបានត្រឹមត្រូវ
- ការសម្រេចភារកិច្ចបានល្អ
- កិរិយាមាយាទ និងសីលធម៌ល្អ មិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយសនៃអង្គចៅក្រម
- ការឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនានា ឬបានបញ្ចប់ការសិក្សានៅតាមគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។

ហើយការដំឡើងថ្នាក់ និងឋានន្តរស័ក្តិមានសមាសភាពនៃគណៈកម្មការរួមមាន៖

- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងយុត្តិធម៌ ០១ រូប ជាប្រធាន
- អនុប្រធានតុលាការកំពូល ០១ រូប អនុប្រធាន
- អគ្គព្រះរាជអាជ្ញារងអមតុលាការកំពូល ០១ រូប អនុប្រធាន
- ប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ភ្នំពេញ សមាជិក
- អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៏ភ្នំពេញ សមាជិក
- ប្រធានសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ សមាជិក

[2] មាត្រា១០ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

[3] មាត្រា២៨ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

- ព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ សមាជិក
- អគ្គលេខាធិការនៃឧត្តមក្រមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម លេខាធិការ។

ម៉្យាងទៀតរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចតែងតាំងសមាសភាពមួយចំនួនទៀតតាមការចាំបាច់ ដើម្បីជាជំនួយការឱ្យគណៈកម្មការនេះ។

ចៅក្រមក្នុងឋានន្តរស័ក្តិតែមួយ អាចឡើងថ្នាក់បានម្តងមួយថ្នាក់។ ក្នុងករណីចាំបាច់ចៅក្រមអាចប្តូរឋានន្តរស័ក្តិបានតាមរយៈការប្រឡង។

១.១.២.១ ការជ្រើសរើសចៅក្រម

ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រឡងជ្រើសរើសជាសិស្សចៅក្រម [4] ចំពោះបេក្ខជនដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវមានសញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើត
- មានអាយុ ៣៥ ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបេក្ខជនជានិស្សិត និងមានអាយុ ៤០ ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបេក្ខជនជាមន្ត្រីរាជការ គិតមកដល់ថ្ងៃប្រឡង
- ត្រូវមានបរិញ្ញាបត្រច្បាប់ឡើងទៅ
- មិនដែលមានទោសពីបទមជ្ឈិម ឬ បទឧក្រិដ្ឋ
- ត្រូវមានកាយសម្បទាគ្រប់គ្រាន់អាចបំពេញការងារបាន។

ការកំណត់ចំនួននៃការជ្រើសរើសសិស្សចៅក្រម ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ បន្ទាប់ពីបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមាជិកទាំងអស់នៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម។

ប៉ុន្តែមានលក្ខណៈពិសេសចំពោះការជ្រើសរើសបញ្ចូលក្នុងក្រមខណ្ឌចៅក្រម អាចធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រឡងប្រជែងផ្ទៃក្នុងពីក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការ ក្រឡាបញ្ជី និងមេធាវី ដែលមានសញ្ញាបត្រ ចាប់ពីបរិញ្ញាបត្រច្បាប់ឡើងទៅ និងមានបទពិសោធន៍ក្នុងវិស័យច្បាប់ ឬ បានបំពេញវិជ្ជាជីវៈ (**សម្រាប់មេធាវី**) យ៉ាងតិច ៥ឆ្នាំ អាចចុះឈ្មោះចូលរួមប្រឡងប្រជែងជាសិស្សចៅក្រមបាន ប្រសិនបើ មន្ត្រីរាជការ ក្រឡាបញ្ជី និង មេធាវី មានអាយុមិនលើសពី ៤៥ ឆ្នាំ ដែលគិតមកដល់ថ្ងៃប្រឡង។

[4] មាត្រា១៩ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

១.១.២.២ ការតែងតាំង និង ការផ្លាស់ប្តូរ

ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមសម្រេច នឹងលើកសេចក្តីស្នើថ្វាយព្រះមហាក្សត្រអំពីការតែងតាំង ការផ្លាស់ប្តូរ ការផ្អាក់ពីមុខងារ ការដាក់ឱ្យនៅក្រៅក្របខណ្ឌ ការដាក់ឱ្យនៅទំនេរ និងការលុបឈ្មោះចៅក្រមទាំងអស់[5]។

ចៅក្រមអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យផ្អាក់ពីមុខងារ ឬឱ្យដាក់ក្រៅក្របខណ្ឌចៅក្រមបាន៖ តាមការស្នើសុំរបស់សាមីខ្លួន ឬស្ថាប័នផ្សេងដោយមានការយល់ព្រមពីសាមីខ្លួន។ ក្នុងករណីចាំបាច់ដែលត្រូវបំពេញការងារជាបណ្តោះអាសន្ន នៅក្នុងតំណែងមុខងារសាធារណៈ តំណាងរាស្ត្រ សមាជិកព្រឹទ្ធសភា សមាជិករដ្ឋាភិបាល អនុរដ្ឋលេខាធិការ មុខងារទទួលអាណត្តិដោយការបោះឆ្នោតដទៃទៀត ឬតំណែងទីប្រឹក្សាគ្រប់ឋានានុក្រម ចៅក្រមអាចសុំផ្អាក់ពីមុខងារបាន។ ការអនុញ្ញាតឱ្យផ្អាក់ពីមុខងារនេះ ត្រូវធ្វើឡើងតាមសំណើរបស់សាមីខ្លួន ឬស្ថាប័នផ្សេងដោយមានការយល់ព្រមរបស់សាមីខ្លួន។ ក្នុងរយៈពេលនៃការអនុញ្ញាតឱ្យផ្អាក់ពីមុខងារ ចៅក្រមនោះ ត្រូវបន្តទទួលប្រាក់បៀវត្ស ព្រមទាំងសិទ្ធិក្នុងការឡើងថ្នាក់ ឬឋានន្តរស័ក្តិ និងសិទ្ធិក្នុងការចូលនិវត្តន៍របស់ខ្លួន ប៉ុន្តែពុំមានប្រាក់បំណាច់មុខងារ និងប្រាក់រង្វាន់ផ្សេងៗទៀតនៃមុខងារដើមរបស់ខ្លួនទេ។ ចៅក្រមអាចត្រូវលុបឈ្មោះចេញពីក្របខណ្ឌចៅក្រម ប្រសិនបើចៅក្រមរូបនោះមិនអើរពើក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំផ្អាក់ពីមុខងារ ក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ។ តែប្រសិនចៅក្រមរូបនេះបានដាក់ពាក្យស្នើសុំផ្អាក់ពីមុខងារ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ចៅក្រមរូបនោះត្រូវតែមានការស្ម័គ្រចិត្តពីសាមីខ្លួនផ្ទាល់ ក៏ដូចជាមានការអនុញ្ញាតពីឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម។

ការស្នើសុំនៅទំនេរ៖ ក្នុងករណីចាំបាច់ ដោយមូលហេតុផ្ទាល់ខ្លួន គ្រួសារ វិសមិតភាព ចៅក្រមអាចស្នើសុំនៅទំនេរគ្មានប្រាក់បៀវត្សសម្រាប់រយៈពេលកំណត់ណាមួយ តាមពាក្យសុំរបស់សាមីខ្លួន។ ការអនុញ្ញាតឱ្យនៅទំនេរគ្មានបៀវត្សអាចធ្វើឡើងសម្រាប់រយៈពេលម្តង ១ ឆ្នាំ ឬ ម្តង ២ ឆ្នាំ។ ការអនុញ្ញាតឱ្យនៅទំនេរនេះអាចធ្វើបានតែពីរដងគត់ ហើយរយៈពេលសរុបនៃការអនុញ្ញាតនេះមិនត្រូវលើស ៤ ឆ្នាំ ឡើយ ពាក្យសុំនេះត្រូវដាក់ជូនឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមដើម្បីពិនិត្យ និងសម្រេច។ ចំពោះការលុបឈ្មោះចេញពីក្រមខណ្ឌចៅក្រម ក្នុងករណី ចៅក្រមណាដែលពុំបានដាក់ពាក្យសុំបន្តភាពទំនេរគ្មានបៀវត្ស ឬពុំបានចូលបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនវិញយ៉ាងយូរ ៣០ ថ្ងៃ ចាប់ពីផុតរយៈពេលនៃភាពទំនេរនោះទេ ។

១.១.២.៣ ភាតព្វកិច្ចចៅក្រម

ចៅក្រមត្រូវមានកាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវចំពោះកិច្ចការដែលបានប្រគល់ឱ្យ នឹងគោរពឱ្យបាន ម៉ឺងម៉ាត់នូវក្រមសីលធម៌របស់ខ្លួន។ ក្នុងជីវភាពរបស់ខ្លួន ចៅក្រមមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ នាំអាប់អោនកិត្តិយស សេចក្តី

[5] មាត្រា៤៣ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

ថ្លៃថ្នូររបស់ខ្លួន និងកិត្យានុភាពនៃអង្គចៅក្រមឡើយ។ ចំណែកឯក្នុងវិស័យ នយោបាយវិញ ចៅក្រមត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវឥរិយាបថអព្យាក្រឹត ពោលគឺនៅកណ្តាល មិនលំអៀងទៅខាងណា មួយឡើយ[6]។

ចៅក្រមទាំងអស់ មិនត្រូវបោះបង់ការងាររបស់ខ្លួន ឬអវត្តមានដោយគ្មាន ការអនុញ្ញាតពីថ្នាក់លើផ្ទាល់របស់ខ្លួនជាមុនឡើយ បើការបោះបង់ការងារ ឬអវត្តមានឥតច្បាប់ ដោយពុំមានមូលហេតុ លើសពី៣០ ថ្ងៃ ហើយចៅក្រមនៅតែមិនត្រលប់មកបំពេញ មុខងារវិញក្នុងការដាក់កំហិតចំនួន២ដងនោះ ត្រូវលុបឈ្មោះចេញពីក្របខ័ណ្ឌ។

ចៅក្រមគ្រប់រូបត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជា មុនទៅឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃ អង្គចៅក្រម មុននិង ធ្វើការផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយ នៃសំណុំរឿងទាំងមូល ឬមួយផ្នែក។ ប្រសិនបើហ៊ានធ្វើទាំងបំពាន ចៅក្រមរូបនោះ នឹងទទួលរងទោសវិន័យ ដែលមានចំនួន២ ថ្នាក់ ដោយមិនទាន់គិតដល់ការចោទប្រកាន់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌប្រសិនបើមាន។ ដែលទោសវិន័យទាំង២ [7]នេះមានដូចជា ៖

ថ្នាក់ទី១៖

ក. ការស្តីបន្ទោសដោយផ្ទាល់មាត់

ខ. ការស្តីបន្ទោសដោយចុះក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួន

គ. ការផ្អាកមិនឱ្យចុះឈ្មោះក្នុងតារាងតំឡើងថ្នាក់ ឬលុបឈ្មោះចេញពីតារាងតំឡើងថ្នាក់

ថ្នាក់ទី២៖

ក. ការផ្លាស់ដោយបង្ខំ អាចតម្រូវឱ្យទទួលការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែម

ខ. ការព្យួរពីការងារមិនឱ្យមានបៀវត្ស ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី១ឆ្នាំ

គ. ការបន្ថយមួយថ្នាក់ ឬច្រើនជាងនេះ

ឃ. ការដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ដោយបង្ខំ

ច. ការបណ្តេញចេញពីក្របខណ្ឌ

ទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី២ ត្រូវធ្វើឡើងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ បន្ទាប់ពីមានការសម្រេចពីឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គ ចៅក្រម។

[6] មាត្រា៥០ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

[7] មាត្រា៥៥ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

១.១.២.៤ ការចោទប្រកាន់តាមផ្លូវតុលាការ

ចៅក្រមដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ អាចត្រូវបានចោទប្រកាន់បានតាមផ្លូវតុលាការ ដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចផ្ទេរសមត្ថកិច្ចទៅសាលាដំបូងផ្សេងក្រៅពីសាលាដំបូងដែលចៅក្រមនោះបំពេញមុខងារ[8]។

ក្នុងករណីដែលចៅក្រមណាម្នាក់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌហើយត្រូវបានព្រះរាជអាជ្ញាសម្រេចចោទប្រកាន់ នោះព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវជូនដំណឹងពីការចោទប្រកាន់នេះ ទៅកាន់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ក្នុងអំឡុងពេល ៧២ ម៉ោង ហើយបើឈានទៅដល់ការចាប់ខ្លួន ឬឃាត់ខ្លួនចៅក្រមនោះ អ្នកដែលចាប់ ឬឃាត់ខ្លួនត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋ

មន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អំពីចំណាត់ការនេះ។ បន្ទាប់មករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ត្រូវបញ្ជូនដំណឹងនេះជាបន្ទាន់ទៅកាន់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម។

ចៅក្រមដែលមានការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសមជ្ឈិម ឬឧក្រិដ្ឋ ត្រូវបានផ្អាកសកម្មភាពមុខងារជាចៅក្រមដោយស្វ័យប្រវត្តិ ព្រមទាំងប្រាក់បៀវត្សផងដែរ[9]។ ប្រសិនបើចៅក្រមរូបនេះទទួលបានការលើកលែងចោទប្រកាន់ ចៅក្រមរូបនោះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលបម្រើការវិញភ្លាមនឹងទទួលបានមកវិញនូវអតីតប្រាក់បៀវត្ស ឋាននន្តរស័ក្តិ ពីមុនមកវិញទាំងអស់។

បើទោះបីជាមានការសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ក៏ដោយចៅក្រមរូបនោះគឺរងទណ្ឌកម្មវិន័យដោយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមបន្ថែមពីព្រោះថា ចៅក្រមរូបនោះបានប្រព្រឹត្តខុសពីសីលធម៌ និងវិជ្ជាជីវៈជាចៅក្រម។ ប្រសិនបើចៅក្រមរូបនោះពិតជាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស នឹងទទួលរងទោសហើយគ្មានការព្យួរទោសទេចៅក្រមរូបនោះត្រូវលុបចេញពីក្របខណ្ឌ គិតពីថ្ងៃសាលក្រម ឬសាលដីកា ចូលជាស្ថាពរ។

១.២ ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ចៅក្រមស៊ើបសួរមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងទាំងដោះបន្ទុកនិងដាក់បន្ទុកជូនគូភាគីក្នុងរឿងក្តីនិយាយជារួមគឺចៅក្រមរូបនេះធ្វើការជួយ ក៏ដូចជាស្វែងរកការពិតជូនគូរភាគីដោយអនុលោមតាមច្បាប់។

ចៅក្រមស៊ើបសួរមានតួនាទីស្រាវជ្រាវសុំណុំរឿង ដែលបានប្តឹងមកខ្លួនតាមរយៈព្រះរាជអាជ្ញាដោយដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ពោលគឺ វាជាដំណាក់កាលទី៣ នៃដំណើរការនីតិវិធីក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលយើងសុទ្ធ តែដឹងថា ដំណើរនៅក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានបែងចែកជា **៤ដំណាក់កាលគឺ៖**

ដំណាក់កាលទី១ គឺដំណាក់កាលនគរបាលយុត្តិធម៌ ក្រោមការទទួលខុសត្រូវនឹងគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា។

[8] មាត្រា៥៧ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

[9] មាត្រា៥៨ នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

ដំណាក់កាលទី២ គឺដំណាក់កាលនៃការចោទប្រកាន់ (ដំណាក់កាលព្រះរាជអាជ្ញា)។

ដំណាក់កាលទី៣ គឺដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ (ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ)។

ដំណាក់កាលទី៤ គឺដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ។

ដំណាក់កាលនៃចៅក្រមស៊ើបសួរនេះគឺកកើតឡើងមកបានលុះត្រាមានដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ពីសំណាក់ព្រះរាជអាជ្ញា ពោលគឺជម្រើសនៃការចោទប្រកាន់របស់ព្រះរាជអាជ្ញាបានបែងចែកជា៣ គឺៈ

- ការបើកការស៊ើបសួរ (ឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ)
- ការបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះផ្ទាល់ (មិនឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ)
- តាមនីតិវិធីបង្គាប់ឱ្យចូលបង្ហាញខ្លួនភ្លាម (មិនឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ)

ជាទូទៅការស៊ើបសួរត្រូវតែ ធ្វើជាដាច់ខាតនៅពេលមាន បទឧក្រិដ្ឋបានកើតឡើង[10]។ ចំណែកឯក្នុងបទមជ្ឈិមវិញ ការស៊ើបសួរអាចធ្វើក៏បាន មិនធ្វើក៏បាន នេះគឺវាស្ថិតទៅលើជម្រើសនៃការចោទប្រកាន់របស់ព្រះរាជអាជ្ញាថា តើគាត់ជ្រើសរើសក្នុង ការចោទប្រកាន់មួយណា។

១.២.១ ការចាត់តាំងតាមផ្លូវតុលាការ

ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងម្នាក់ៗ ត្រូវបានចាត់តាំងដោយសេចក្ដីសម្រេចពិសេសរបស់ប្រធានសាលាដំបូងជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីឱ្យបំពេញភារកិច្ចជាចៅក្រមស៊ើបសួរ។

ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរណាម្នាក់ ដែលពុំអាចបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនបានទេ ដោយសារការឈប់សម្រាក់ ដោយមានជំងឺ ឬ ដោយមានមូលហេតុផ្សេងដទៃទៀត ចៅក្រមផ្សេងទៀតនៃតុលាការដដែលត្រូវបានចាត់តាំងជាបណ្ដោះអាសន្នដោយប្រធានតុលាការ ដើម្បីបំពេញមុខងារស៊ើបសួរ។ ហើយក្នុងករណីដែលពុំមានចៅក្រមស៊ើបសួរទេ ចៅក្រមផ្សេងទៀតនៃតុលាការដដែល អាចត្រូវបានចាត់តាំងជាបណ្ដោះអាសន្នដោយប្រធានតុលាការដើម្បីបំពេញមុខងារស៊ើបសួរ។ សេចក្ដីសម្រេចរបស់ប្រធានតុលាការក្នុងការចាត់តាំងនេះពុំបើកផ្លូវតវ៉ាឡើយ គឺមានន័យថា សេចក្ដីសម្រេចរបស់ប្រធានតុលាការ នៅក្នុងករណីនេះ យើងសង្កេតឃើញថាការសម្រេចនេះមានលក្ខណៈដាច់ខាត ព្រោះជាសេចក្ដីសម្រេចមួយប្រភេទដែលបិទផ្លូវតវ៉ា[11]។

[10] មាត្រា១២២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[11] មាត្រា៥១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

១.២.២ ការដកហូតសំណុំរឿងពីចៅក្រមស៊ើបសួរ

ការដកហូតសំណុំរឿងពីចៅក្រមស៊ើបសួរមួយឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរមួយរូបទៀតគឺអាចធ្វើឡើងបាន ដោយសារជាផលប្រយោជន៍រដ្ឋបាលដ៏ល្អនៃវិស័យយុត្តិធម៌ ពោលគឺកុំឱ្យមានការកកស្ទះនៃសំណុំរឿង ឬក៏មាន មូលហេតុនៃការប្តឹងជំទាស់ចៅក្រមអសនៈ [12]។

ជាក់ស្តែងនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងសង្កេតឃើញថាមានចំណាត់ការណ៍ពីសំណាក់ ឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងយុត្តិធម៌ថ្មី បានចេញយុទ្ធនាការដោះស្រាយបញ្ហាកកស្ទះ សំណុំរឿង ដោយប្រើយុត្តិសាស្ត្រ ចល័តចៅក្រម នៃសាលាជម្រះក្តីនានា ដែលមិនសូវមានសំណុំរឿងកកស្ទះ មកជួយដោះស្រាយសាលាជម្រះក្តី ដែលមានការកក ស្ទះសំណុំឱ្យបានកាន់តែលឿនជាងមុន ដើម្បីរកយុត្តិធម៌ជូនអ្នកត្រឹមត្រូវ ឱ្យបានកាន់តែឆាប់រហ័ស។

[12] មាត្រា ៥៥៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ជំពូកទី២
ការស៊ើបសួរ

ជំពូកទី២

ការស៊ើបសួរ

២.១ កិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ

បើយោងទៅតាមស្មារតីនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាយើង បន្ទាប់ពីមានការ បើកការស៊ើបសួរហើយនោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរមានតួនាទីជាបន្តបន្ទាប់ទៀតត្រូវបំពេញ ដែលកិច្ចទាំងនោះមានដូចជាការឆែកឆេរ ចាប់យកវត្ថុតាង និង ការធ្វើកោសលវិច័យ។ល។ ដែលជាកិច្ចរបស់ចៅក្របស៊ើបសួរ ត្រូវបំពេញនាដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ។

យុត្តាធិការស៊ើបសួរ គឺជាដំណាក់កាលមួយនៃវិធានការស្រាវជ្រាវរបស់ចៅក្រមដែលមានតួនាទីក្នុងការស្វែងរកនូវភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងដោះបន្ទុក [13] ដែលក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានផ្តល់អំណាច និងសិទ្ធិ ឱ្យទៅចៅក្រមស៊ើបសួរនូវអំណាចជាច្រើន។ ហើយការស៊ើបសួរនេះផងដែរ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវមានក្រឡាបញ្ជីម្នាក់អមជានិច្ច [14] ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ក្រឡាបញ្ជីមិនអាចបំពេញកិច្ចដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរបានទេ។

២.១.១ ការសម្ងាត់នៃការស៊ើបសួរ

ជាទូទៅការស៊ើបសួរត្រូវតែធ្វើជាសម្ងាត់ [15] និយាយជារួមបុគ្គលដែលបានចូលរួមក្នុងដំណាក់កាល នៃការស៊ើបសួរជាពិសេសចៅក្រម មេធាវី ក្រឡាបញ្ជី នគរបាល កងរាជអាវុធហត្ថ អ្នកបកប្រែ គ្រូពេទ្យ ត្រូវតែ ប្រកាន់ភ្ជាប់នូវគោលការណ៍សម្ងាត់ មិនត្រូវទម្លាយរឿងដែលជាអាថកំបាំងនៃដំណើរការរឿងក្តី ជាសាធារណៈ ឬទៅកាន់អ្នកជិតដិតណាមួយឱ្យដឹងពីអាថកំបាំងនៃនីតិវិធីឡើយ។

ការបំពានលើការសម្ងាត់ ដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយដោយបានទម្លាយនូវអាថកំបាំងនៃកិច្ចស៊ើបសួរ គឺជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន។ ប៉ុន្តែព្រះរាជអាជ្ញាអាចធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាសាធារណៈ កាលណាយល់ឃើញថាព័ត៌មានដែលផ្សព្វផ្សាយពីរឿងណាមួយមិនពិត ដោយគ្មានទោសផងដែរ ព្រោះវាជាផលប្រយោជន៍នៃរឿងក្តីទៅវិញ និងជាការការពារសិទ្ធិដល់ភាគីនៅក្នុងរឿងក្តី។

---

[13] មាត្រា១២៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[14] មាត្រា១២៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[15] មាត្រា ១២១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

២.១.២ សមត្ថកិច្ចដែនដី

សមត្ថកិច្ចដែនដី[16]របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរមានដូចតទៅ៖

- ចៅក្រមស៊ើបសួរនាទីកន្លែងបទល្មើស
- ចៅក្រមស៊ើបសួរនាទីលំនៅឋាន ឬទីសំណាក់របស់បុគ្គលដែលសង្ស័យថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស
- ចៅក្រមស៊ើបសួរនាទីកន្លែងចាប់ខ្លួនបុគ្គលដែលសង្ស័យថា បានប្រព្រឹត្តបទល្មើស

ក្នុងករណីដែលមានទំនាស់រវាងចៅក្រមច្រើនរូបនៅសាលាដំបូងផ្សេងៗគ្នា នៅក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌតែមួយ ត្រូវបញ្ជូនទៅសភាស៊ើបសួរនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ជាអ្នកសម្រេច។

ក្នុងករណីដែលមានទំនាស់ រវាងសភាស៊ើបសួរច្រើនដែលអមនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ផ្សេងគ្នា នៅក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌតែមួយ ត្រូវសម្រេចដោយប្រធានតុលាការកំពូល ហើយសេចក្តីសម្រេចនេះគឺបិទផ្លូវ តវ៉ា។

២.១.៣ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ

នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ដែលចេញឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរ ដើម្បីបើកការស៊ើបសួរនោះ គឺអាចបើកប្រឆាំង និងបុគ្គលម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ដោយមានចង្អុលបង្ហាញ ប្រាប់ឈ្មោះ នៅក្នុងដីកាប្រសិនបើកំណត់អត្តសញ្ញាណជននោះបាន ប្រឆាំងនឹងអញ្ញាតជន ប្រសិនបើមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ។

ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរណា មួយដោយគ្មានវត្តមានដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់ព្រះរាជអាជ្ញាបានឡើយ ពោលគឺបើមិនមានដីកានេះទេគឺចៅក្រមស៊ើបសួរមិនមានសិទ្ធបើកការស៊ើបសួរដោយឯកឯងបានឡើយ [17]។

ក្នុងករណីមួយទៀត កាលណាបើចៅក្រមស៊ើបសួរ ទទួលពាក្យប្តឹងដោយមានការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពីសំណាក់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះ ចៅក្រមស៊ើបសួររូបនោះ ត្រូវតម្រូវឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវបង់ប្រាក់តម្កល់[18]ទុកជាមុនសិន។ ក្រោយពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹងសាមញ្ញនេះរួចចៅក្រមស៊ើបសួរ ក៏ពុំអាចទាន់បើកការស៊ើបសួរបានដែរ គឺចៅក្រមស៊ើបសួររូបនោះត្រូវបញ្ជូនពាក្យបណ្តឹងសាមញ្ញនោះ ឱ្យទៅ ព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីសុំឱ្យព្រះរាជអាជ្ញារូបនោះចេញដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដើម្បីបើកការស៊ើបសួរដោយអនុលោមតាមមាត្រា១៣៩នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

[16] មាត្រា១២៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[17] មាត្រា១២៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[18] មាត្រា១៤០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

២.១.៤ វិសាលភាពនៃការប្ដឹង

ក្រោយពីទទួលដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់ព្រះរាជអាជ្ញារួច ចៅក្រមស៊ើបសួររូបនោះ ត្រូវស៊ើបសួរ តែអំពីអង្គហេតុ នោះតែប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើមានលេចចេញអង្គហេតុថ្មី ដែលអាចជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌក្នុងអំឡុងពេល នៃការស៊ើបសួរនោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរនោះត្រូវបញ្ជូនអង្គហេតុថ្មីនោះទៅព្រះរាជអាជ្ញាឱ្យបានដឹងជាមុនសិន គឺមិនអាចបើកការស៊ើបសួរដោយខ្លួនឯងបានទៅលើអង្គហេតុថ្មីនោះបានឡើយ។ ប៉ុន្តែចៅក្រមស៊ើបសួរមិនចាំបាច់សុំដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមទេ[19] ប្រសិនបើអង្គហេតុថ្មីនោះ គ្រាន់តែជាស្ថានទម្ងន់ទោស នៃអង្គហេតុចាស់ ពោលគឺលុះត្រាតែអង្គហេតុថ្មីនោះ ជាអង្គហេតុថ្មីសុទ្ធសាធ ទើបត្រូវការដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់ព្រះរាជអាជ្ញាថ្មីមួយទៀត។

២.១.៥ ការបញ្ជូនបណ្ដឹងទៅព្រះរាជអាជ្ញា

កាលណាចៅក្រមស៊ើបសួរទទួលពាក្យបណ្ដឹង ដោយមានការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបញ្ជូនបណ្ដឹង[20]នេះទៅព្រះរាជអាជ្ញា។ ដើម្បីផ្ដល់ភាពងាយស្រួលក្នុងការស្វែងយល់ពីការបញ្ជូនបណ្ដឹងទៅព្រះរាជអាជ្ញានេះ យើងឃើញមានការជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងភាគីជនរងគ្រោះ ដែលក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានចាត់ទុកថាជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី មានន័យថា ជនរងគ្រោះនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិម អាចដាក់ពាក្យបណ្ដឹងដោយមានការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយមានអានុភាពប្ដឹងដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ចំពោះបណ្ដឹងអាជ្ញា។

ដោយមានការដាក់ពាក្យបណ្ដឹងចំពោះការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ចៅក្រមស៊ើបសួរធ្វើការកត់សម្គាល់បណ្ដឹង តាមដីកា មុននឹងបញ្ជូនបណ្ដឹងនេះទៅកាន់ព្រះរាជអាជ្ញា។ ក្រោយពីបានឃើញពាក្យប្ដឹងដោយមានការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ព្រះរាជអាជ្ញាអាចធ្វើការប្ដឹងទៅកាន់ចៅក្រមស៊ើបសួរ តាមដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដែលដីកានេះ ធ្វើការប្រឆាំងនឹងអញ្ញាតជនប៉ុណ្ណោះ បើទោះបីជាបណ្ដឹងដោយមានការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីបានកំណត់ទៅលើឈ្មោះបុគ្គលម្នាក់ ឬច្រើននាក់ក៏ដោយ។ ជាងនេះទៅទៀតព្រះរាជអាជ្ញាក៏អាចស្នើសុំដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរកុំឱ្យស៊ើបសួរ ប្រសិនបើបណ្ដឹងអាជ្ញាត្រូវបានផុតរលត់ ឬប្រសិនបើអំពើនោះមិនមែនជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនោះទេ។

ក្នុងករណីនេះដែលចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចមិនស៊ើបសួរ ត្រូវចេញដីកាសម្រេចដោយមានសំអាងហេតុដែលត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី។ បើចៅក្រមស៊ើបសួរនៅតែស៊ើបសួរ គឺត្រូវចេញដីកាសម្រេចដោយមានសំអាងហេតុហើយត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់ព្រះរាជអាជ្ញា។ ប៉ុន្តែបើទោះបីជាការសម្រេច

[19] មាត្រា១២៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[20] មាត្រា១៣៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ចៅក្រមស៊ើបសួរនៅតែមិនអាចស៊ើបសួរបានដដែរ ប្រសិនបើព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានចេញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរនោះទេ។

២.២ ការស្រាវជ្រាវរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ

២.២.១ ការជូនដំណឹងអំពីការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវតែដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ នូវបុគ្គលដែលមានចង្អុលប្រាប់ឈ្មោះនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរមានអំណាចដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនូវបុគ្គលគ្រប់រូបដែលមានតម្រុយច្បាស់លាស់ ហើយស៊ីសង្វាក់គ្នាយ៉ាងខ្លាំងថា បានចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើស ទោះបីជាគ្មានចង្អុលប្រាប់ឈ្មោះនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរក៏ដោយ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចដាក់បុគ្គលនោះឱ្យស្ថិតក្រោមការពិនិត្យ ក្នុងឋានៈជា ចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិត[21]។

២.២.១.១ បុគ្គលដែលអាចដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

ចៅក្រមស៊ើបសួរ វាយតម្លៃអំពីកាលានុវត្តភាព[22]នៃការជូនដំណឹងពីការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យជាយថាហេតុបន្ទាប់ពីបានធ្វើការស៊ើបសួរចាំបាច់ផ្សេងៗរួចមក។

យើងសង្កេតឃើញថា ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបានក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានបញ្ញត្តិនូវការគ្មានលទ្ធភាពក្នុងការសួរយកចម្លើយលើបុគ្គលដែលមានតម្រុយពិរុទ្ធភាពក្នុងឋានៈជាសាក្សី [23] ។ ការបញ្ញត្តិបែបនេះ គឺរក្សានូវការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ដែលអាចត្រូវបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដោយកិច្ចស៊ើបសួរ ដែលជាគោលការណ៍ជនត្រូវចោទមានសិទ្ធិក្នុងការពឹងពាក់មេធាវីដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ ក្រោយពីនេះបុគ្គលដែលត្រូវបានកំណត់ឈ្មោះក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរដោយព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសួរចម្លើយបានតែក្នុងឋានៈជាជនត្រូវចោទតែប៉ុណ្ណោះ។

ដោយឡែកការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យធ្វើឡើងនៅពេលដែលជនពាក់ព័ន្ធចូលបង្ហាញខ្លួនដំបូងនៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ។ បែបបទនៃការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យមានក្នុងមាត្រា ១៤៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលបានចែងថា៖ នៅពេលចូលបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង ចៅក្រមស៊ើបសួរពិនិត្យអត្តសញ្ញាណជនត្រូវចោទ ដែលប្រាប់ជននេះឱ្យបានដឹងពីរឿងរ៉ាវដែលចោទប្រកាន់ និងប្រាប់អំពីឈ្មោះបទល្មើសដែលកំណត់ដោយច្បាប់។ ចៅក្រមស៊ើបសួរប្រាប់ជនត្រូវចោទថាខ្លួនអាចឆ្លើយ ឬ មិនឆ្លើយបានដោយសេរី។ និទ្ទេសស្ដីពីការប្រាប់នេះត្រូវចុះនៅក្នុងកំណត់ហេតុនៅពេលចូលបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង។ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទចង់ឆ្លើយនោះ ចៅក្រមស៊ើប

[21] មាត្រា១២៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[22]កាលានុវត្តភាព ជាគោលការណ៍សម្រាប់អង្គអយ្យការធ្វើការពិចារណាមុនចំណាត់ការនីតិវិធី

[23] មាត្រា ១៥៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

សួរត្រូវទទួលចម្លើយនោះភ្លាម។ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវប្រាប់ជនត្រូវចោទ ឱ្យបានដឹងអំពីសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការជ្រើសរើសមេធាវី ឬ ក្នុងការសុំឱ្យចាត់តាំងមេធាវីឱ្យខ្លួន ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ស្ដីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី។

ជាលក្ខណៈពិសេស ប្រសិនបើជនត្រូវចោទជាអនីតិជនត្រូវតែមានមេធាវីអមជានិច្ច។ បើគ្មានការជ្រើសរើសដោយជនត្រូវចោទទេ មេធាវីត្រូវបានចាត់តាំងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលចែងដោយច្បាប់ស្ដីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី។

ក្រោយពីការចូលបង្ហាញខ្លួននៅមុខចៅក្រមស៊ើបសួររួចមក ជនត្រូវចោទដែលនៅក្រៅឃុំ ត្រូវប្រកាសប្រាប់ដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរអំពីអាស័យដ្ឋានរបស់ខ្លួន។ ជនត្រូវចោទនេះត្រូវបានទទួលដំណឹងថាៈ

- ខ្លួនត្រូវតែជូនពត៌មានដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៅពេលណាដែលខ្លួនផ្លាស់ប្ដូរអាស័យដ្ឋាន
- គ្រប់ការឱ្យដំណឹងដែលបានធ្វើឡើងតាមអាស័យដ្ឋានចុងក្រោយ ដែលប្រកាសឡើងដោយជនត្រូវចោទនោះត្រូវចាត់ទុកថាធ្វើឡើងដល់សាមីខ្លួនផ្ទាល់។

ការឱ្យដំណឹងព្រមទាំងការប្រកាសស្ដីពីការផ្លាស់ប្ដូរអាស័យដ្ឋាន ត្រូវចុះក្នុងកំណត់ហេតុនៅពេលចូលបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង។ ជនត្រូវចោទអាចត្រូវបានទទួលជំនួយនៃការបកប្រែ ពីអ្នកបកប្រែ ដែលអ្នកបកប្រែត្រូវស្បថតាមជំនឿសាសនារបស់ខ្លួន ថានឹងជួយដល់តុលាការ និងបកប្រែឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមចម្លើយទាំងឡាយរបស់ជនត្រូវចោទ។

២.២.១.២ អានុភាពនៃការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

បុគ្គលដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការពិនិត្យរបស់តុលាការ នោះបុគ្គលនឹងទទួលបានឋានៈជាជនត្រូវចោទ ដែលក្លាយខ្លួនទៅជាភាគីនៃសំណុំរឿងក្ដីព្រហ្មទណ្ឌ។ សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ មានសិទ្ធិការពារខ្លួនដែលស្ដែងឡើងតាមសិទ្ធិទទួលបាននូវជំនួយមេធាវីតាមលក្ខន្តិកៈមេធាវី សិទ្ធិចូលរួមក្នុងការការពារខ្លួន ដោយឆ្លើយ ឬមិនឆ្លើយ សិទ្ធិត្រូវបានស្ដាប់ដោយចៅក្រម និងមិនមែនដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ សិទ្ធិទទួលព័ត៌មានពីសកម្មភាពខាងផ្នែកតុលាការរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ សិទ្ធិសុំមោឃភាពនីតិវិធីសិទ្ធិចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងដំណើរការស៊ើបសួរដែលសុំទៅឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរធ្វើការស្រាវជ្រាវមួយចំនួនជាអាទិ៍។ជនត្រូវចោទអាចសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរ ធ្វើការសួរចម្លើយខ្លួន ស្ដាប់ចម្លើយភាគីរដ្ឋប្បវេណី ឬ សាក្សី ធ្វើការសួរចម្លើយតទល់ ឬចុះទៅទីកន្លែងណាមួយ។ ការស្នើសុំនេះត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងត្រូវមានសំអាងហេតុដែលអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ជាក់ពីប្រយោជន៍របស់វា។

២.២.២ ការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ

ជាធម្មតាជនត្រូវចោទគឺត្រូវបានសួរចម្លើយដោយចៅក្រមស៊ើបសួរនា ដំណាក់កាលស៊ើបសួរ និងទទួលយកចម្លើយនោះមកធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃការថ្លឹងថ្លែងកិច្ចប្រតិបត្តិការណ៍នៃការស៊ើបសួរក្នុងការ ស្វែងរក

ភស្តុតាងដាក់ បន្ទុក និងដោះបន្ទុកជូនភាគីក្តីទាំងសងខាង។ ក្នុងករណីចាំបាច់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចស្វែងរកអ្នកបកប្រែ[24]។

២.២.២.១ វត្តមានរបស់មេធាវីក្នុងពេលសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ

កាលណាជនត្រូវចោទ មានមេធាវីអម ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវកោះហៅមេធាវីនោះយ៉ាងតិចបំផុត ៥ថ្ងៃមុនការសួរចម្លើយ ណាមួយគឺគេចង់ទុកថេរវេលានេះជូនដល់មេធាវីក្នុង ការពិនិត្យមើលសំណុំរឿងឱ្យបាន គ្រប់ជ្រុងជ្រោយមុននឹងចៅក្រមស៊ើបសួរ សួរចម្លើយកូនក្តីរបស់ខ្លួន។

មួយវិញទៀត ជនត្រូវចោទអាចត្រូវសួរចម្លើយបានតែនៅតែចំពោះមុខមេធាវីរបស់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមេធាវីដែលគេបានកោះហៅយ៉ាងត្រឹមត្រូវហើយ មិនចូលបង្ហាញខ្លួននៅថ្ងៃ និងម៉ោងកំណត់ទេ ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចសួរសំណួរជនត្រូវចោទដោយគ្មានវត្តមានរបស់មេធាវីនោះបាន។

ក្នុងករណីពិសេស ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចសួរសំណួរជនត្រូវចោទ ដោយមិនចាំបាច់កោះហៅ មេធាវីក៏ បានដែរប្រសិនបើជនត្រូវចោទបានបោះបង់សិទ្ធិយ៉ាងជាក់លាក់នូវវត្តមានរបស់មេធាវីខ្លួន។

ក៏ប៉ុន្តែក្នុងករណីបន្ទាន់ ចៅក្រមស៊ើបសួរក៏អាចធ្វើការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទដោយ មិនមានវត្តមាន របស់មេធាវីក៏បានដែរ ដែលភាពបន្ទាន់នេះត្រូវតែបណ្តាលមកពីគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់ ឬបណ្តាលមកពីការភ័យ ខ្លាចបាត់បង់តម្រុយនៃភស្តុតាង។

២.២.២.២ សិទ្ធិការពារខ្លួនរបស់ជនត្រូវចោទ

នៅពេលសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ ព្រះរាជអាជ្ញា និងមេធាវីក៏អាចលើកសំណួរបានដែរ ដោយមានការអនុញ្ញាតពីសំណាក់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ក៏ប៉ុន្តែក្នុងករណី មិនអនុញ្ញាតឱ្យសួរត្រូវចុះក្នុងកំណត់ហេតុ។

មេធាវីរបស់ជនត្រូវចោទ ដែលកំពុងជាប់ឃុំ អាចប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយសេរីជាមួយ កូនក្តីរបស់ខ្លួន បានគ្រប់ពេល មិនថានៅក្រៅ ឬក្នុងពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួនក្តី។ ដែលការសន្ទនានេះមិនអាចត្រូវគេស្តាប់ ឬថតបានឡើយ គឺមេធាវី មិនអាចឱ្យ លិខិតចតចម្លង នៃសំណុំរឿងដល់កូនក្តីរបស់ខ្លួនបានឡើយ។

២.២.២.៣ ការស្តាប់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងសាក្សី

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគឺជាភាគីក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌដូចជាជនត្រូវចោទដែរហើយគាត់ក៏មានសិទ្ធក្នុងការរកមេធាវីដើម្បីជួយការពារក្តីឱ្យខ្លួនបានដូចជាជនត្រូវចោទដែរ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមានសិទ្ធិពិសេសមួយ ត្រង់ថានៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ ចៅក្រមស៊ើបសួរមានសិទ្ធិត្រឹមតែស្តាប់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីតែប៉ុណ្ណោះ [25]គឺខុសពីជនត្រូវចោទដែលចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសួរចម្លើយជនត្រូវចោទបាន។

---

[24] មាត្រា១៤៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[25] ១៥០ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ចំពោះសាក្សីវិញ គឺជាបុគ្គលដែលនៅក្រៅអង្គហេតុនិងអាចផ្តល់ព័ត៌មានដែលមានប្រយោជន៍ ដើម្បីបង្ហាញការពិតទៅចៅក្រមស៊ើបសួរ មួយវិញទៀត នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចកោះហៅជនទាំងឡាយដែលបានដឹងអំពីអង្គហេតុដែលបានកើតឡើង ក្នុងឋានៈជាសាក្សីដើម្បីធ្វើការ ស្តាប់ចម្លើយ[26] ដូចដែលធ្វើចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែរ។

២.២.៣ ការឆែកឆេរ និងការចាប់យកវត្ថុតាង

២.២.៤.១ ការឆែកឆេរ

ផ្ទុយពីគំនិតដែលទទួលបានជារួម ការស៊ើបសួរមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការឆែកឆេរគ្រប់កន្លែងដោយពុំមានលក្ខខណ្ឌដូចក្នុងករណីស៊ើបអង្កេតបទល្មើសជាក់ស្តែងនោះទេ។ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការស៊ើបសួរនេះ ការឆែកឆេរត្រូវគោរពតាមម៉ោង ដែលមិនអាចចាប់ផ្តើមឆែកឆេរមុនម៉ោង **៦ ព្រឹក** និងក្រោយម៉ោង **១៨ ល្ងាច**បានទេ លើកលែងតែករណីឆែកឆេរកន្លែងបើកឱ្យសាធារណជនដូចជាកន្លែងលក់ និង ប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន។ ដូចគ្នានេះដែរ ការឆែកឆេរការិយាល័យមេធាវីត្រូវធ្វើឡើងដោយមានវត្តមានប្រធានគណៈមេធាវី ឬប្រតិភូរបស់គាត់[27]។

អ្នកកាន់កាប់កន្លែងត្រូវមានវត្តមាន ប្រសិនបើគ្មានអ្នកកាន់កាប់ទេ ត្រូវមានសាក្សីពីរនាក់ដែលបានចាត់តាំងដោយចៅក្រមស៊ើបសួរដែលសាក្សីនោះមិនអាចជាអាវុធហត្ថ ឬនគរបាល។ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុ ដែលត្រូវមានចុះហត្ថលេខាអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកកាន់កាប់ទីកន្លែង ឬ សាក្សីនីមួយៗ និងជាយថាហេតុ អត្តសញ្ញាណរបស់ប្រធានគណៈមេធាវី ឬប្រតិភូរបស់គាត់។ជាចុងក្រោយកំណត់ហេតុនេះត្រូវមានចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងក្រឡាបញ្ជី។

២.២.៤.២ ការចាប់យកវត្ថុតាង

ច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរចាប់វត្ថុតាង និងបិទស្លាកបោះត្រាលើវត្ថុតាង។ នៅក្រោយពីបានបង្ហាញវត្ថុដែលចាប់ដល់អ្នកកាន់កាប់ទីកន្លែង ឬ ដល់សាក្សីទាំងពីរនាក់រួចមក ចៅក្រមស៊ើបសួរធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីការចាប់ ដែលរួមមានបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌនៃវត្ថុដែលចាប់យក។ កំណត់ហេតុស្តីការចាប់នេះត្រូវមានការចុះហត្ថលេខារបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ និងក្រឡាបញ្ជីរួមជាមួយអ្នកកាន់កាប់ទីកន្លែង ឬ សាក្សី ពីរនាក់។ កំណត់ហេតុត្រូវមានចុះនិទ្ទេសអំពីអត្តសញ្ញាណនៃអ្នកកាន់កាប់ទីកន្លែង ឬសាក្សីនីមួយៗ[28]។

នៅគ្រប់ពេលវេលានៃការស៊ើបសួរ ចៅក្រមស៊ើបសួរមានអំណាចប្រគល់វត្ថុដែលចាប់យកនោះវិញ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចធ្វើដោយឯកឯងបន្ទាប់ពីមានយោបល់ពីព្រះរាជអាជ្ញា ឬតាមរយៈដីកាសន្និដ្ឋានរបស់

[26] ១៥៣ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[27] ១៥៩ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[28] មាត្រា១៦០ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ព្រះរាជអាជ្ញា ឬដោយមានការស្នើសុំពីគូភាគី ឬគ្រប់បុគ្គលទាំងអស់ដែលអះអាងថាមានសិទ្ធិលើវត្ថុដែលចាប់។ ហើយគាត់ក៏អាចបដិសេធប្រគល់សងវត្ថុចាប់យក ដោយផ្អែកទៅលើមូលហេតុដែលបានរៀបរាប់ដោយច្បាប់។ នៅពេលដែលការប្រគល់សងជាឧបសគ្គដល់ការសម្តែងឱ្យឃើញការពិតនៅពេលវត្ថុមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងនៅពេលដែលវត្ថុត្រូវបានកាន់កាប់ដោយខុសច្បាប់ ចៅក្រមស៊ើបសួរចេញសេចក្តីសម្រេចដែលទាក់ទងនឹងការប្រគល់វត្ថុចាប់យក តាមរយៈដីកាដែលមានសំអាងហេតុដែលបើកផ្លូវបណ្តឹងតវ៉ា។

២.២.៤ កោសលវិច័យ

នៅក្នុងករណីដែលមានបញ្ហាបច្ចេកទេសចោទឡើង ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យធ្វើកោសលវិច័យដោយឯកឯង ឬ តាមពាក្យសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី[29]។ ហើយកាលណាចៅក្រមស៊ើបសួរបដិសេធមិនព្រមធ្វើតាមពាក្យសុំធ្វើកោសលវិច័យទេ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចតាមដីកាដោយមានសំអាងហេតុ។ តាមការស្នើសុំនេះផងដែរចៅក្រមស៊ើបសួរ និងចេញដីកាសម្រេច ក្នុងរយៈពេល **៥ ថ្ងៃ** ប្រសិនបើពាក្យសុំនោះធ្វើដោយព្រះរាជអាជ្ញា។ រយៈពេល **១ ខែ** ប្រសិនបើពាក្យសុំនោះធ្វើដោយជនត្រូវចោទ ឬ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលដីកាសម្រេចនេះត្រូវជូនដំណឹងឱ្យដល់អ្នកប្តឹងសុំជាបន្ទាន់។

ចំពោះអ្នកជំនាញត្រូវបានចាត់តាំងដោយចៅក្រមស៊ើបសួរដែលអាចមាន ១ រូប ឬ ច្រើនរូប ស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងអ្នកជំនាញត្រូវធ្វើរបាយការណ៍អំពីការធ្វើកោសលវិច័យជូនចៅក្រមស៊ើបសួរ។ សម្រាប់សោហ៊ុយដែលបានចំណាយចំពោះការធ្វើកោសលវិច័យនោះគឺក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានធ្វើការបែងចែកចំពោះការចំណាយលើកោសលវិច័យដូចជា បើកោសលវិច័យកើតចេញពីការសុំរបស់ជនត្រូវចោទ ឬ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ជាសោហ៊ុយរបស់អ្នកស្នើសុំ។ ប្រសិនកោសលវិច័យកើតចេញពីចៅក្រមស៊ើបសួរ ព្រះរាជអាជ្ញា នគរបាលយុត្តិធម៌ ជាសោហ៊ុយរបស់រដ្ឋ។

២.២.៥ ការស្តាប់ទូរស័ព្ទ

ចំពោះការស្តាប់ទូរស័ព្ទ ក៏ជាកិច្ចមួយយ៉ាងពិសេសសំរាប់ចៅក្រមស៊ើបសួរអនុវត្ត កិច្ចនេះដើម្បី ស្វែងរកការពិតដោយអនុលោមតាមច្បាប់។ ពីព្រោះសព្វថ្ងៃនេះបច្ចេកវិទ្យា កាន់តែទំនើបដូច្នោះការទាក់ទងគ្នា ក៏មានការឆាប់រហ័សយ៉ាងគួរឱ្យកក់សម្គាល់ តួយ៉ាងដូចជាការទាក់ទងគ្នាតាមទូរស័ព្ទ ឬតាមបណ្តាញសង្គម នានាជាដើមអញ្ចឹងហើយទើបក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌរបស់យើងបានដាក់បញ្ចូលការស្តាប់ទូរស័ព្ទរបស់ភាគីក្នុងរឿងក្តី ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងដើម្បីធានាក្នុងការស្វែងរកឱ្យឃើញការពិតក្នុងការរកយុត្តិធម៌ជូនដល់បុគ្គលដែលស្លូតត្រង់។

[29] មាត្រា១៦២ កថាខណ្ឌទី១ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

២.២.៦.១ ការស្តាប់ទូរស័ព្ទដែលបង្គាប់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ

តាមតម្រូវការចាំបាច់ដើម្បីស្តែងឱ្យឃើញការពិត ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យស្តាប់និងថតការធ្វើការសន្ទនាតាមទូរស័ព្ទ និងតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍[30] ដូចជាៈ សារតាមទូរស័ព្ទ ឬសារអ៊ីនធើណេត។

ចៅក្រមស៊ើបសួរ ក៏អាចសុំឱ្យគ្រប់អង្គភាពសាធារណៈ ឬគ្រប់មន្ត្រីរាជការជំនាញ តាំងឧបករណ៍បច្ចេកទេសជំនាញផ្នែកនេះដើម្បីធ្វើការថតនេះបានដែរ មិនតែប៉ុណ្ណោះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបញ្ជាក់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនអំពីប្រភេទនៃទំនាក់ទំនងដែលគោលដៅត្រូវចាប់ និងត្រូវកំណត់ផងដែរអំពីរយៈពេល នៃបេសកកម្មនោះ។

កាលណាបើបេសកកម្ម ត្រូវបានបំពេញរួចរាល់ហើយ អង្គភាពសាធារណៈ ឬគ្រប់មន្ត្រីរាជការនោះ ត្រូវចម្លងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនូវសម្លេងដែលថតបាន។ ការធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំង យ៉ាងត្រឹមត្រូវនៃសម្លេងដែលថតបាន ហើយសម្លេងដែលថតបាននេះត្រូវប្រគល់ជូនចៅក្រមស៊ើបសួរនិងបិទស្លាក។ ក្នុងកិច្ចការនេះដែរចៅក្រមស៊ើបសួរអាចចេញដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសបានផងដែរ។

២.២.៦ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស

តាមរយៈដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចប្រគល់សិទ្ធឱ្យចៅក្រម នៃតុលាការរបស់ខ្លួនដែលខ្លួនតាំងនៅ តុលាការផ្សេង ទៅមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬដល់អង្គភាពនគរបាលយុត្តិធម៌ ដើម្បីបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរជំនួសនេះ។

២.២.៧.១ អត្ថន័យនៃដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស

ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស ត្រូវបញ្ជាក់អំពីកិច្ចដែលត្រូវធ្វើ ចំពោះកិច្ចនេះត្រូវតែមាន ទំនាក់ទំនង ដោយផ្ទាល់ជាមួយបទល្មើស ដែលចោទប្រកាន់។ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសមិន អាចមានលក្ខណៈជាទូទៅ បានទេ ពោលគឺការស៊ើបសួរជំនួសនេះគឺត្រូវ គោរពតាមគោលការណ៍ដែលចៅក្រមស៊ើបសួរដើមបានកំណត់ តាមដីកាដែលបានកំណត់។

ចៅក្រមស៊ើបសួរ កំណត់ចិរវេលា [31] ដែលត្រូវអនុវត្តដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស។ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស ត្រូវមានកាលបរិច្ឆេទ ចុះហត្ថលេខា ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងមានបោះត្រាផង មិនតែប៉ុណ្ណោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចដកហូតដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសបានគ្រប់ពេលវេលា។ កាលណាដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសត្រូវបានចេញ ឱ្យដល់ចៅក្រមណាម្នាក់ ចៅក្រមរូបនោះប្រើប្រាស់ អំណាចទាំងអស់របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ពោលគឺចៅក្រមដែលទទួលដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសប្រើប្រាស់សិទ្ធិ ដូចចៅក្រមដើមចេញដីកាឱ្យដែរ។ លើកលែងតែការ

---

[30] មាត្រា១៦០ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[31] មាត្រា១៦០ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស បានចេញឱ្យទៅមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ពោលគឺគេបានកម្រិតសិទ្ធិខ្លះ និងព្រំដែនចំពោះគាត់មិនដូចចៅក្រមឱ្យទៅចៅក្រមឡើយ។

២.២.៧.២ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសចំពោះនគរបាលយុត្តិធម៌

មានតែមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដូចជា នគរបាល ឬ អាវុធហត្ថ ប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចទទួលបាននូវការផ្ទេរអំណាច ឬដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចចាត់តាំងមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ដែលមាននៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងគ្រប់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌លើដែនដីប្រទេសទាំងមូល។ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នេះស្ថិតនៅក្រោមអំណាចផ្ទាល់របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ក្នុងក្របខណ្ឌនៃការអនុវត្តដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស។

ប៉ុន្តែចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចផ្ទេរអំណាចមួយចំនួនរបស់ខ្លួនបានទេ។ អំណាចដែលមិនអាចត្រូវបានផ្ទេរទៅឱ្យមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ គឺជា អំណាចសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ ឬ ស្តាប់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី [32]។ អំណាចសួរតទល់បុគ្គលខាងលើជាមនុស្សផ្សេងទៀត អំណាចចេញដីកា ឬ ធ្វើការឆែកឆេរក្នុងកន្លែងដែលការពារ។ អំណាចដែលអាចផ្ទេរបានគឺៈ

- ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី បើក្នុងពេលស្តាប់ចម្លើយ បានលេចចេញនូវតម្រុយនៃពិរុទ្ធភាពប្រឆាំងនឹងសាក្សីការស្តាប់ចម្លើយត្រូវបញ្ចប់ ដើម្បីឱ្យមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ផ្តល់ដំណឹងភ្លាមទៅចៅក្រមស៊ើបសួរ។
- ការឆែកឆេរ និងការចាប់យកវត្ថុ ដោយគោរពលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥៩ និង មាត្រា ១៦០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ
- ការឃាត់ខ្លួន អំណាចត្រួតពិនិត្យដែលធ្វើដោយព្រះរាជអាជ្ញាក្នុងក្របខណ្ឌនៃការស៊ើបអង្កេតតាមផ្លូវតុលាការត្រូវធ្វើដោយចៅក្រមស៊ើបសួរនៅពេលឃាត់ខ្លួនក្នុងក្របខណ្ឌនៃការចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស។
- ការស្តាប់ និងការថតការសន្ទនាតាមទូរស័ព្ទ និងការចាត់ការឆ្លងឆ្លើយតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍។

ជាការពិតណាស់ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុស្តីអំពីគ្រប់កិច្ចដែលបំពេញដោយអនុវត្តតាមដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស ដែលត្រូវប្រគល់ឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរដើម្បីបញ្ចូលក្នុងសំណុំរឿងនៅពេលដែលកិច្ចត្រូវបានបំពេញចប់។

[32] មាត្រា១៨០ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ជំពូក៣
វិធានការនិរន្តរាយ

ជំពូក៣
វិធានការនិរន្តរាយ

៣.១ ដីកា

ជាធម្មតាសេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយ ដែលចេញនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌមិនថា ចេញដោយចៅក្រមក្តី ដោយព្រះរាជអាជ្ញាក្តី ហៅថាដីកា ដែលដីកាទាំងអស់នោះ រួមមានដូចជា៖ ដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួន ដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរជាដើម។ល។

ចៅក្រមស៊ើបសួរ មានអំណាចក្នុងការចេញដីកា ទាំងឡាយព្រមទាំងអាចកេនកងកម្លាំងសាធារណៈ ដើម្បីអនុវត្តដីកាដែលចេញដោយចៅក្រមស៊ើបសួររូបនេះ ហើយប្រសិនបើជនណាម្នាក់មានការ រឹងទទឹងក្នុងការចូលរួមអនុវត្តនីតិវិធី ដែលក្នុងនោះមានដូចជា សាក្សី ជនត្រូវចោទ ឬបុគ្គលដែលមានតម្រុយពិរុទ្ធភាព គឺចៅក្រមស៊ើបសួរអាចធ្វើការចាប់បង្ខំអោយជនទាំងឡាយនោះចូលខ្លួន ដោយប្រើប្រាស់ កងកម្លាំងសាធារណៈ។

៣.១.១ ដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួន

ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួននេះដែរ គឺជាបញ្ជាដល់ បុគ្គលណាម្នាក់ឱ្យចូលខ្លួន និងទៅបង្ហាញខ្លួននៅមុខ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ពោលគឺ ចេញដើម្បីកោះហៅទៅលើបុគ្គលទាំងឡាយដែលមានតម្រុយពីពិរុទ្ធភាពនិងមានការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុដែលបានកើតឡើង គឺដើម្បីដំណើរការល្អក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ ឬដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាង ដាក់បន្ទុក និងដោះបន្ទុក ជូនគូរភាគីទាំងសងខាង។

ចំពោះនិទ្ទេសដែលត្រូវ ចុះលើដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួននេះមានដូចតទៅ៖

- អត្តសញ្ញាណនៃបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ
- បទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ អត្ថបទច្បាប់ដែលបានកំណត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសនេះ
- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ម៉ោង និងទីកន្លែងដែលត្រូវចូលបង្ហាញខ្លួននៅមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ
- ឈ្មោះ និងឋានៈរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរដែលចេញដីកា

ដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួនត្រូវមានចុះកាលបរិច្ឆេទ និងចុះហត្ថលេខា ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងមានបោះត្រាផង[33]។

៣.១.១.១ ការជូនដំណឹងអំពីដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួន

ដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួន ត្រូវឱ្យដំណឹងដល់បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ភ្នាក់ងារនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬដោយអាជ្ញាសាលា ពោលគឺពួកគាត់ជាអ្នករត់ដីកា។

[33] មាត្រា១៨៧ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធទទួលចុងដីកា និងត្រូវចុះហត្ថលេខាទៅលើដើមដីកា ដើម្បីឱ្យ អ្នកប្រគល់ដីកា យកដើមដីកាជូនចៅក្រមស៊ើបសួរវិញ។

មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ភ្នាក់ងារនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬអាជ្ញាសាលាត្រូវជូនដំណឹងដល់ ចៅក្រមស៊ើបសួរអំពីគ្រប់ការលំបាកក្នុងការអនុវត្តបេសកម្មរបស់ខ្លួន។

៣.១.២ ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន

ដីកានេះ គឺជាបញ្ជាដែលមានលក្ខណៈបង្ខំ ដែលបង្គាប់ដល់កងកម្លាំងសាធារណៈឱ្យចាប់ខ្លួន និងនាំខ្លួនបុគ្គលណាម្នាក់ទៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ[34]។ ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន អាចចេញទៅបានតែទៅលើជនត្រូវចោទ ឬទៅលើបុគ្គលដែលមានតម្រុយពីពិរុទ្ធភាពតែប៉ុណ្ណោះ។ ជាងនេះទៅទៀត ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួននេះផងដែរ មាននិទ្ទេសដូចតទៅៈ

- អត្តសញ្ញាណនៃបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ
- បទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ អត្ថបទច្បាប់ដែលកំណត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសនេះ
- ឈ្មោះ និងឋានៈរបស់ចៅក្រមដែលចេញដីកា។

ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន ត្រូវចុះកាលបរិច្ឆេទ ចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងមានបោះត្រាផង។

៣.១.២.១ ការអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន

ការអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន ត្រូវប្រគល់ឱ្យមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌[35] ដែលមានកាតព្វកិច្ចនាំខ្លួនបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធទៅចំពោះមុខ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ក្រោយពេលចាប់ខ្លួនបាន។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចសួរចម្លើយជននោះភ្លាមៗ ឬដោយមូលហេតុនៃកាលៈទេសៈ បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធមិនអាចត្រូវនាំទៅបង្ហាញខ្លួនដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរបានភ្លាមៗទេ ដីកានេះ បានអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នាំខ្លួនបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធទៅរក្សាទុកនៅ អង្គភាពក្នុងមណ្ឌលឃុំខ្លួន ឬពន្ធនាគារបានដែលមានថិរវេលាមិនអាចលើសពី ១ថ្ងៃបានឡើយ ពោលគឺត្រូវតែនាំខ្លួនបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនេះ ទៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬអ្នកជំនួសយ៉ាងយូរបំផុតនៅថ្ងៃបន្ទាប់។ ផ្ទុយពីនេះប្រសិនបើជាការបង្ហាញខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្តទៅនៅថ្ងៃបន្ទាប់ទេ បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពវិញ។ ប្រការមួយទៀតដែលត្រូវជៀសវាងដាច់ខាត ដើម្បីកុំឱ្យមានការរំលោភសិទ្ធិបុគ្គល មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ដែលអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន មិនអាចចូលទៅក្នុងលំនៅដ្ឋានរបស់បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធមុន ម៉ោង ៦ព្រឹក និងក្រោយម៉ោង ១៨ បានទេ។

[34] មាត្រា១៩០ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[35] មាត្រា១៩២ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ក្នុងករណីចុងក្រោយនេះ ប្រសិនបើបុគ្គលត្រូវនាំមកបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះថិរវេលានៃការឃុំខ្លួននេះ ត្រូវរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះដែរ។

កំណត់សម្គាល់៖ អនុលោមតាមបទបញ្ញត្តិច្បាប់ចាស់* ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួនបានចំពោះសាក្សីដែលរឹងទទឹងមិនព្រមចូលខ្លួនតាមការកោះហៅ ប៉ុន្តែតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ឆ្នាំ២០០៧ ដែលបានអនុវត្តនាពេលបច្ចុប្បន្ន នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃការចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួនចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបានកម្រិតទុកជាស្រេច ដែលមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការចេញដីកាប្រភេទនេះបានតែទៅលើជនត្រូវចោទ និងបុគ្គលដែលមានតម្រុយពីពិរុទ្ធភាពតែប៉ុណ្ណោះ មានន័យថាចៅក្រមស៊ើបសួរពុំអាចចេញដីកានេះចំពោះសាក្សីបានឡើយ ប៉ុន្តែមិនមែនមានន័យថា ចៅក្រមស៊ើបសួរពុំមានអំណាច ក្នុងការបង្ខំឱ្យសាក្សីបង្ហាញនោះទេ។ កាលបើសាក្សី ណាម្នាក់ដែលចៅក្រមស៊ើបសួរយល់ឃើញថាមានប្រយោជន៍ក្នុងការសម្តែងឱ្យឃើញការពិត ហើយរឹងទទឹងមិនព្រមចូលបង្ហាញខ្លួន ចៅក្រមស៊ើបសួរមានសិទ្ធិអំណាចស្នើសុំឱ្យកងកម្លាំងសាធារណៈបង្ខំឱ្យសាក្សីរូបនោះបង្ហាញ ខ្លួនចំពោះមុខខ្លួនបាន ប៉ុន្តែមិនមែនដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួននោះទេ គឺជា **បញ្ជាឱ្យចូលមកបង្ហាញខ្លួន។** សិទ្ធិអំណាចនេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយមាត្រា១៥៣ កថាខណ្ឌទី៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ឆ្នាំ២០០៧។

៣.១.៣ ដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន

បើយើងនិយាយទៅដល់ពាក្យថាចាប់ខ្លួនគឺមានន័យថាជននោះបានប្រព្រឹត្តអំពើមួយ ដែលខុស ឆ្គងយ៉ាងខ្លាំងទៅនឹងដំណើរការនៃនីតិវិធី ពោលគឺជននោះពិតជាមានតម្រុយនៃ ពិរុទ្ធភាពយ៉ាងខ្លាំងក្លានឹងស៊ីសង្វាក់ទៅនឹងបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តទៅលើជនរងគ្រោះ។ ពេលខ្លះចៅក្រមស៊ើបសួរមិនចាំបាច់ចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន ក៏បានដែរ ប្រសិនបើមិនអាចកំណត់បានអត្តសញ្ញាណជនណាម្នាក់ ឬមិនដឹងថាជននោះស្ថិតនៅទីកន្លែងណា និងដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ពេលវេលានៃកិច្ចនីតិវិធី។

ដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួននេះគឺជាបញ្ជាដល់កងកម្លាំងសាធារណៈ ប្រធានពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួនទាំងឡាយ ឱ្យចាប់ និងធ្វើការឃុំខ្លួនបុគ្គលដែលចាប់បាន។

ជាធម្មតាចៅក្រមស៊ើបសួរអាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន [36] ចំពោះដីកានេះដែរអាចត្រូវចេញទៅលើជនត្រូវចោទ ឬបុគ្គលណាម្នាក់ដែលមានតម្រុយពីពិរុទ្ធភាព។ មួយវិញទៀតចៅក្រមស៊ើបសួរ និងអាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យ ចាប់ខ្លួនបានលុះត្រាតែ៖

- បទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ ជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈឹម ដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ។
- បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ បានគេចខ្លួនមិនដឹងជាស្ថិតនៅទីណា ឬស្ថិតនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

[36] មាត្រា១៩៦ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ព្រះរាជអាជ្ញា ក៏មានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅពេលចេញដីកាឱ្យចាប់ខ្លួននេះផងដែរ ពោលគឺមុននឹង ឈានដល់ការបង្គាប់ឱ្យចាប់ជនណាមួយនោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែទទួលយោបល់ ពីសំណាក់ព្រះរាជអាជ្ញា។ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកានេះដោយមានថែងអំពីមូលហេតុ ក្រោយពីបានទទួលយោបល់ពីសំណាក់ព្រះរាជអាជ្ញា។ យោបល់របស់ព្រះរាជអាជ្ញានេះមិនចងកាតព្វកិច្ចចំពោះការចេញដីកាឱ្យចាប់ខ្លួនរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរឡើយ ប្រសិនបើព្រះរាជអាជ្ញាសំណូមពរមិនឱ្យចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួននេះក៏ដោយ ក៏ចៅក្រមស៊ើបសួរនៅតែចេញដីកានេះបានដដែល ក៏ប៉ុន្តែបើព្រះរាជអាជ្ញាមិនសុខចិត្តអាចប្ដឹងទៅសភាស៊ើបសួរបានដែលជានាយឋានានុក្រមរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ។ចំពោះការផ្សព្វផ្សាយអំពីដីកានេះ គឺព្រះរាជអាជ្ញាជាអ្នករ៉ាប់រង និងព្យាយាមផ្សព្វផ្សាយ[37]ឱ្យបានទូលំទូលាយ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន អាចផ្សព្វផ្សាយ ជាអន្តរជាតិតាមរយៈក្រសួងយុត្តិធម៌ ដោយប្រើយន្តការនានាដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការចាប់ខ្លួន។

៣.១.៣.១ ការអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន

ដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួនមានតួនាទីដូចជា ស្វែងរក ចាប់ខ្លួន និងឃុំខ្លួន។

ការអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន ត្រូវប្រគល់ឱ្យមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌[38] ដែលមានកាតព្វកិច្ច ស្វែងរក ចាប់ខ្លួន និងនាំខ្លួនបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធទៅពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួន ហើយប្រធានពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួនត្រូវតែទទួល និងឃុំខ្លួនបុគ្គលនោះ។ បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវតែបានគេនាំខ្លួនទៅបង្ហាញដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬ អ្នកជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរនៅថ្ងៃបន្ទាប់ពីការចាប់ខ្លួន។ ក្នុងករណីដែលពុំអាចធ្វើដូច្នេះបាន បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបានសួរចម្លើយដោយព្រះរាជអាជ្ញានៅកន្លែងឃុំខ្លួន ហើយព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបញ្ជូនទៅចៅក្រមស៊ើបសួរនូវកំណត់ហេតុសួរចម្លើយនោះ។

ដូចគ្នានឹងការប្រតិបត្តិដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួនដែរ ប្រការដែលត្រូវជៀសវាងដាច់ខាត ដើម្បីកុំឱ្យមានការរំលោភសិទ្ធិបុគ្គល មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ដែលអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន មិនអាចចូលទៅក្នុងលំនៅដ្ឋាន របស់បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធមុនម៉ោង៦ ព្រឹក និងក្រោយម៉ោង១៨ល្ងាចបានទេ។

ប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួនត្រូវតែទទួល និងឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទដែលជាកម្មវត្ថុនៃដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន។ ប្រធានពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួនរក្សាទុកដើមដីកា ឬ ចុងដីកា ដែលបញ្ជាក់ថា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម។ បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវតែបានគេនាំទៅបង្ហាញខ្លួនដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬអ្នកជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លីបំផុត ប្រសិនបើស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបសួរនៅឡើយ។ អង្គការអយ្យការត្រូវចាត់ចែងចំពោះការ

[37] មាត្រា១៩៧ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[38] មាត្រា១៩៩ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ផ្ទេរបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធទៅពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួនមួយផ្សេងទៀត។ ចំពោះករណីដែលបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនោះមិនត្រូវបានគេនាំខ្លួនទៅបង្ហាញដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៅថ្ងៃបន្ទាប់ពីការចាប់ខ្លួនទេនោះ បុគ្គលនេះត្រូវបានព្រះរាជអាជ្ញានាទីកន្លែងឃុំខ្លួនស្តាប់ចម្លើយ។ ហើយព្រះរាជអាជ្ញានោះ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយដែលត្រូវបញ្ជូនទៅចៅក្រមស៊ើបសួរ។

ក្នុងករណីនេះ បុគ្គលដែលត្រូវបានចាប់ខ្លួនដោយអនុវត្តតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួននោះ ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួន ត្រូវរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។

៣.១.៤ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ក្នុងករណីមួយនៅពេលដែលជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ ដើម្បីកុំឱ្យមានការចលាចលដែលកើតឡើងដោយសារបទល្មើសដែលទើបនឹងកើតឡើងរួច ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនជននោះជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ភាគីទាំងអស់ដែលនៅក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌនោះពីព្រោះថាបើមិនធ្វើដូច្នេះទេអាចនឹងមានរឿងកើតឡើងដែលជាផលលំបាកដូចជាមានការគាប់សង្កត់ទៅលើសាក្សី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬបណ្តាលឱ្យមានគុំនុំគុំគួន នាំឱ្យមានការសងសឹកគ្នាទៅវិញទៅមកជាដើម។តែបើយោងទៅតាមស្មារតីនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ គេបានចែងថា ជនត្រូវចោទត្រូវតែមានសេរីភាព [39] ប៉ុន្តែក្នុងករណីពិសេស ជនត្រូវចោទអាចត្រូវឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នប្រសិនបើ ជនត្រូវចោទនោះបានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌ មួយចំនួនដែលជាមូលហេតុចាំបាច់ដែលត្រូវ តែឃុំខ្លួនជននោះ កុំឱ្យមានភាពរីករាលដោយសារអង្គហេតុដែលបានកើតឡើងព្រោះតែបទល្មើស។

៣.១.៤.១ ករណីនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ជាទូទៅការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគឺទាល់តែក្នុងករណីការចោទប្រកាន់ទាំងឡាយ ជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមដែលច្បាប់បានកំណត់ផន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពីមួយឆ្នាំ[40]។ **ឧទាហរណ៍** ដូចជាបទល្មើសឃាតកម្ម បទល្មើសហិង្សាដោយចេតនាជាដើម។ ចំណែក ឯបទល្មើសលហុ វិញគឺមិនតម្រូវឱ្យ មានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នឡើយ ពីព្រោះថាយើងសុទ្ធតែដឹងហើយ បទល្មើសលហុ មានការផន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារត្រឹមតែក្រោម ឬស្មើ៦ថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ (មានន័យថាទោះបីជាការផន្ទាទោស ត្រឹមតែមួយ ម៉ោងក៏ដោយ ក៏បទល្មើសនោះជាបទលហុដែរប្រសិនបើមានបទល្មើសណាមួយផន្ទាទោសបែបនេះ) អញ្ចឹងហើយទើបការឃុំខ្លួនក្នុងបទលហុមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានឡើយ ព្រោះមិនគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ២០៤ បានកំណត់។

[39] មាត្រា២០៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[40] មាត្រា២០៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

៣.១.៤.២ មូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

បន្ថែមទៅលើមាត្រា២០៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវបានបង្គាប់ ឱ្យឃុំបានលុះត្រាតែបានបំពេញដែលជាលក្ខខណ្ឌ[41]ចាំបាច់មួយចំនួនទៀត ដែលលក្ខខណ្ឌទាំងអស់នោះមានដូចតទៅៈ

- ដើម្បីបញ្ចប់បទល្មើស ឬបង្ការបទល្មើសកុំឱ្យកើតឡើងជាថ្មី
- ដើម្បីរារាំងកុំឱ្យមានការគាបសង្កត់លើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ ឬដើម្បីរារាំងកុំឱ្យមានការត្រូវរ៉ូវគ្នារវាងជនត្រូវចោទ និងអ្នកសមគំនិត
- ដើម្បីរក្សាភស្តុតាង ឬតម្រុយជាសម្ភារៈ
- ដើម្បីរក្សាជនត្រូវចោទ ទុកជូនតុលាការចាត់ការតាមនីតិវិធី
- ដើម្បីការពារសន្តិសុខឱ្យជនត្រូវចោទ
- ដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ កុំឱ្យមានការច្របូកច្របល់ដែលបណ្តាលមកពីបទល្មើស។

៣.១.៤.៣ ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបានបែងចែកតាមចំណាត់ថ្នាក់នៃបទល្មើស ជាបីសណ្ឋានគឺៈ

- **ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ជាអាទិ៍**

ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងករណីបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ បទឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ ឬបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម មិនអាចលើសពី ១ឆ្នាំ បានទេចំពោះបទល្មើសនីមួយៗ ប៉ុន្តែអាចពន្យារពេលបានពីរដង ដោយក្នុងមួយដងៗមានថិរវេលា១ឆ្នាំ(សរុបទាំងអស់បីឆ្នាំ)[42]។

- **ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ**

ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងករណីបទឧក្រិដ្ឋ ត្រូវបានបែងចែកជាបីផ្នែក តាមនីតិភាពនៃ បុគ្គលដែលរងការចោទប្រកាន់ដូចខាងក្រោមៈ

១. នីតិជន ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៦ខែ បានទេ ប៉ុន្តែនៅពេលផុតថិរវេលានេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចពន្យារពេលបានពីរដង ដោយក្នុងមួយដងៗមានថិរវេលា ៦ខែ (សរុប១៨ខែ)។

២. អនីតិជន អាយុចាប់ពី១៦ឆ្នាំ ដល់ក្រោម១៨ឆ្នាំ ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៦ខែ បានទេ កាលបើផុតថិរវេលានេះចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចពន្យារពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានទៀតឡើយ។

៣. អនីតិជន អាយុចាប់ពី១៤ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៦ឆ្នាំ ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤ខែ បានទេ កាលបើផុតថិរេលានេះចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចពន្យារពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានឡើយ។

[41] មាត្រា២០៥ នៃក្រមនីតិវីធីព្រហ្មទណ្ឌ

[42] មាត្រា២១០ នៃក្រមនីតិវីធីព្រហ្មទណ្ឌ

- **ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក្នុងបទមជ្ឈិម**

ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក្នុងករណីបទមជ្ឈិម ក៏ត្រូវបានបែងចែកជាបីផ្នែកផងដែរ តាមនីតិភាពនៃបុគ្គលដែលរងការចោទប្រកាន់ដូចខាងក្រោម៖

១. នីតិជន ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤ខែ បានទេ ប៉ុន្តែនៅពេលផុតចិរវេលានេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចពន្យារពេលបានម្ដងគត់ ដោយមានចិរវេលាមិនឱ្យលើសពី ២ខែ បានឡើយ(សរុប៨ខែ)។

២. អនីតិជន អាយុចាប់ពី១៦ឆ្នាំ ដល់ក្រោម១៨ឆ្នាំ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤ខែបានទេ កាលបើផុតចិរវេលានេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចពន្យារពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នបានទៀតឡើយ។

៣. អនីតិជន អាយុចាប់ពី ១៤ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៦ឆ្នាំ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ២ខែ បានទេ កាលបើផុតចិរវេលានេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចពន្យារពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នបានទៀតឡើយ។

ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នទាំងបីចំណុចនេះ មិនត្រូវលើសពីពាក់កណ្ដាលនៃអប្បបរមានៃទោសដែលច្បាប់បានកំណត់សម្រាប់ នីតិជន និង អនីតិជននោះឡើយ។

ជាងនេះទៅទៀតយើងសង្កេតឃើញថា អនីតិជនដែលមានអាយុក្រោម១៤ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នបានទេ។

៣.១.៤.៤ ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន

ដីកានេះ គឺជាបញ្ជាដល់ប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួន[43]ដែលត្រូវតែឱ្យទទួល និងឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទរហូតទាល់តែបានទទួលដំណឹងអំពីការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពវិញ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចនឹងចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបាន លុះត្រាតែមានសេចក្ដីសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នជាមុនសិន ហើយអាចបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបុគ្គលណាម្នាក់បាន លុះត្រាតែជនត្រូវចោទនោះជាកម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ។ ត្រង់ចំណុចនេះយើងសង្កេតឃើញថា ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបុគ្គលណាម្នាក់ ដោយមិនមានដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ននោះឡើយ។

៣.១.៤.៥ ការដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រៅឃុំ

ប្រសិនបើមានការធូរស្រាលពីស្ថានភាពរឹករវដែលកើតចេញពីបទល្មើស ឬដោយមានការស្នើសុំពីសំណាក់ជនត្រូវចោទ ព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចសម្រេចដោះលែងជនត្រូវចោទដែលកំពុងជាប់ឃុំឱ្យមានសេរីភាពវិញបាន ដោយឆន្ទានុសិទ្ធរបស់ខ្លួន។ តែនៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រៅឃុំ ចៅក្រមស៊ើបសួររូបនេះអាច សម្រេចដាក់ជនត្រូវចោទដដែលនេះ ដោយដាក់ជននេះឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការបាន ដោយអនុលោមតាមផ្នែកទី៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលបានកំណត់អំពីការត្រួត

[43] មាត្រា២២០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ពិនិត្យតាម ផ្លូវតុលាការ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះចៅក្រមស៊ើបសួរខ្លួនឯងផ្ទាល់ក៏អាចដោះលែងជនត្រូវចោទនោះឱ្យនៅក្រៅឃុំដោយឯកឯងបាន ដែរបើទោះបីជាគ្មានការស្នើសុំពីសំណាក់ជនត្រូវចោទ ឬក៏ព្រះរាជអាជ្ញាក៏ដោយ។

៣.១.៥ ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

ជាធម្មតានៅពេលដែលជនត្រូវចោទ បានឈានទៅដល់ដំណាក់កាលរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចសម្រេចថាឃុំខ្លួនជននោះ ឬ សម្រេចដាក់ជននោះឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ដែលវិធានការណ៍ នៃការដាក់ឱ្យត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការនេះដែរ គឺបានកម្រិតសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រោមការបង្គាប់របស់ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ដែលការហាមប្រាមចំនួន**១២ ចំណុច**[44] ។ ចំពោះវិធានការណ៍ នៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការនេះដែរ គឺមានលក្ខណៈ រាងធូរស្រាលជាង ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ពីព្រោះថាវិធានការណ៍នេះគឺ បានផ្តល់នូវសេរីភាពជូនជនត្រូវចោទ ឱ្យនៅក្រៅឃុំ ប៉ុន្តែត្រូវគោរពទៅតាម ចៅក្រមស៊ើបសួរបានកំណត់ចំពោះជននោះ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទនោះមិនគោរពទៅតាមអ្វីដែលចៅក្រមស៊ើបសួរបានកំណត់នោះទេ នោះចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នចំពោះជនត្រូវចោទនោះបានដោយឆន្ទានុសិទ្ធរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។

៣.១.៥.១ ដីកាបង្គាប់ឱ្យដាក់ក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

ចៅក្រមស៊ើបសួរដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ដោយតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្ទាល់របស់ខ្លួន ឬ តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានសរុបរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា។ ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាបញ្ជាក់នៅក្នុងដីកាបង្គាប់ឱ្យដាក់ក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ដែលជាសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន អំពីកាតព្វកិច្ចដែលតម្រូវទៅលើជនត្រូវចោទ។ ហើយដីកាសម្រេចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ត្រូវជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លីបំផុតដល់ព្រះរាជអាជ្ញា និងជនត្រូវចោទ[45]។

ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការនេះផងដែរ យើងសង្កេតឃើញថា ព្រះរាជអាជ្ញាក៏អាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានសុំឱ្យដាក់ខ្លួនជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាកាបានផងដែរ។ ប៉ុន្តែសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាអាចត្រូវបានចៅក្រមស៊ើបសួរ បដិសេធចំពោះពាក្យសុំនោះបាន ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាបដិសេធការសុំនេះក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃ។ ជាងនេះទៅទៀតយើងមើលឃើញថា ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលអនុវត្តនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ត្រង់មាត្រា២២៦ មិនបានកំណត់ថា រយៈពេលណាមួយច្បាស់លាស់ដែលចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងនូវសេចក្តីសម្រេចបដិសេធការស្នើសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញានោះទេ ដោយគ្រាន់តែបញ្ជាក់ថា ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លីបំផុតដល់ព្រះរាជអាជ្ញាចំពោះដីកាសម្រេចរបស់ខ្លួន។ ដោយឡែក

[44] មាត្រា២២៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[45] មាត្រា២២៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃ នោះទេ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចធ្វើពាក្យប្តឹងទៅសភាស៊ើបសួរ ដែលដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរ។

៣.១.៥.២ ភាតព្វកិច្ចនៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចដាក់ជនត្រូវចោទទាំងឡាយ ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការបានគ្រប់ពេលវេលា ប្រសិនបើជននោះត្រូវបានចោទប្រកាន់ អំពីបទល្មើស ដែលត្រូវផន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារ។

ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការនេះទៀតសោត គឺមានអានុភាពបង្គាប់ឱ្យជនត្រូវចោទដែល នៅក្រៅឃុំ ឱ្យគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានដូចខាងក្រោម៖

១. មិនត្រូវចេញក្រៅព្រំប្រទល់ដែនដីដែលចៅក្រមស៊ើបសួរបានកំណត់

២. មិនត្រូវប្តូរលំនៅដ្ឋានដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីចៅក្រមស៊ើបសួរ

៣. មិនត្រូវទៅកន្លែងខ្លះដែលកំណត់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ

៤.ត្រូវចូលបង្ហាញខ្លួនតាមការកំណត់នៅអង្គភាពនគរបាល ឬកងរាជអាវុធហត្ថដែលចាត់តាំងដោយចៅក្រម ស៊ើបសួរ

៥. ត្រូវឆ្លើយតបនឹងការ កោះហៅពីគ្រប់បុគ្គលដែលចាត់តាំងដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ

៦. ប្រគល់ជូនដល់ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីគ្រប់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណ

៧. មិនត្រូវបើកបររថយន្ត

៨. មិនត្រូវទទួល ឬជួបបុគ្គលមួយចំនួនដែលចង្អុលបង្ហាញដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ

៩. ដាក់ប្រាក់ធានាដែលចំនួនប្រាក់ធានា និងថិរវេលាបង់ប្រាក់នេះ ត្រូវបានកំណត់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរដោយផ្អែកទៅលើធនធានរបស់ជនត្រូវចោទ

១០. មិនត្រូវកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធនានា ហើយត្រូវប្រគល់ជូននូវអាវុធទាំងនោះដល់ការិយាល័យ ក្រឡាបញ្ជី

១១. ត្រូវប្រគល់ខ្លួនឱ្យពេទ្យពិនិត្យព្យាបាល និងស្ថិតក្រោមការព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យ

១២. មិនត្រូវប្រកបធ្វើសកម្មភាពខាងវិជ្ជាជីវៈខ្លះៗ

ជាអញ្ញាត្រកម្ម [46] អនីតិជនអាយុតិចជាង១៨ឆ្នាំមិនអាចត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាម ផ្លូវតុលាការទេ ពីព្រោះថាមិនទាន់ដល់នីតិភាពនៃការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ។

[46] អញ្ញាត្រកម្ម គឺជាករណីលើកលែង

៣.១.៥.៣ ការប្រគល់ប្រកាន់ដៃដល់ជនត្រូវចោទ

នៅក្នុងករណីដូចដែលបានបកស្រាយចំនួន១២ ចំណុចខាងលើនេះ ចំណុចទី៦ ទី៩ និងទី១០ ជនត្រូវចោទ ត្រូវទទួលបង្កាន់ដៃស្តីពីការប្រគល់ឯកសារអត្តសញ្ញាណ ប្រាក់ធានា ឬអាវុធ និងត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយក្រឡាបញ្ជី [47] ។ បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ធានា ឬអាវុធ ត្រូវចុះហត្ថលេខារួមដោយប្រធានតុលាការ ព្រះរាជអាជ្ញា និងក្រឡាបញ្ជី ។

ប្រាក់ធានា និងអាវុធត្រូវតម្កល់ទុកនៅ គណនីពិសេសដែលបើកនៅធានាគារ ឬត្រូវរក្សាទុកនៅ ទីកន្លែងមួយដែលមានការធានាសន្តិសុខរឹងមាំ។ ទីកន្លែងនេះត្រូវជ្រើសរើសតាមការឯកភាពគ្នា ដោយប្រធានតុលាការនិងព្រះរាជអាជ្ញា។

៣.១.៥.៤ ការកែប្រែការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ដោយព្រះរាជអាជ្ញា ឬជនត្រូវចោទ

ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចកែប្រែខ្លឹមសារនៃកាតព្វកិច្ច អាចលុបចោល ឬបញ្ចូលកាតព្វកិច្ចថ្មីបានគ្រប់ពេលវេលា[48] ហើយក៏អាចបញ្ចប់ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការផងដែរ។

ព្រះរាជអាជ្ញា ក៏អាចសុំឱ្យលើកលែង ឬកែប្រែការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការបាននៅគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ ហើយចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៥ថ្ងៃ។ បើសិនជារយៈពេល ៥ថ្ងៃនេះកន្លងផុតទៅ ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានសម្រេច នោះព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងសុំតាមរយៈពាក្យសុំទៅសភាស៊ើបសួរដែលមានសមត្ថកិច្ចសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរវិញ។

ចំពោះជនត្រូវចោទវិញក៏អាចដាក់ពាក្យសុំលើកលែង ឬកែប្រែការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការបានគ្រប់ពេលវេលា ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវបញ្ជូនពាក្យសុំរបស់ជនត្រូវចោទ និងសំណុំរឿងនោះភ្លាម ទៅព្រះរាជអាជ្ញា ដើម្បីពិនិត្យនឹងផ្តល់យោបល់។ ចៅក្រមក្រមស៊ើបសួរសម្រេចយ៉ាងយូរបំផុតក្នុងរយៈពេល ៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបញ្ជូនសំណុំរឿងនោះទៅព្រះរាជអាជ្ញា។ ពាក្យសុំរបស់ជនត្រូវចោទនេះវាមានលក្ខណៈខុសគ្នានឹងការស្នើសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាត្រង់ថា កាលណាមានពាក្យសុំឱ្យលើកលែង ឬឱ្យកែប្រែការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការនេះ បានធ្វើជាថ្មីមុនពេលចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬសភាស៊ើបសួរសម្រេចលើពាក្យសុំលើកមុន នោះរយៈពេល ៥ថ្ងៃនេះ ត្រូវចាប់ផ្តើមគិតពីពេលចេញសេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំមុន។ ដីកាសម្រេចបដិសេធនឹងពាក្យសុំត្រូវតែមានសំអាងហេតុ។ បើសិនជារយៈពេល៥ថ្ងៃនេះបានកន្លងផុតទៅ ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានសម្រេច ជនត្រូវចោទអាចធ្វើពាក្យប្តឹងផ្ទាល់ទៅសភាស៊ើបសួរដែលសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរវិញ។

---

[47] មាត្រា២២៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[48] មាត្រា២២៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

សេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ដែលសម្រេចតាមឆន្ទានុសិទ្ធិ តាមពាក្យសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬរបស់ជនត្រូវចោទនេះ ត្រូវជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុតដល់ព្រះរាជអាជ្ញា និងជនត្រូវចោទ។

៣.១.៥.៥ ការគេចវេសពីកាតព្វកិច្ចនៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

ប្រសិនបើជនត្រូវចោទ បានគេចវេស [49] ដោយចេតនាពីកាតព្វកិច្ចនៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបាន ទោះក្នុងករណីដែល៖

- ទោសជាប់ពន្ធនាគារដែលត្រូវរងនោះ មានថិរវេលាប៉ុន្មានក៏ដោយ (**មានន័យថាលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ២០៤ លែងជាឧបសគ្គនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នទៀតហើយ**)
- ជនត្រូវចោទ ត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអស់រយៈពេលអតិបរមានៃថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះសន្ន តាមមាត្រា ២០៨ ២០៩ ២៩០ ២១៣ និង២១៤ ក៏ដោយ។

កាលណាសម្រេចថា នឹងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយមូលហេតុខាងលើនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទ និងទទួលការកត់សម្គាល់របស់ជននេះ ហើយត្រូវឱ្យមេធាវីជូនមធ្យោបាយការពារ បើសិនជាមានមេធាវីអមផងនោះ។

ដីកាសម្រេចត្រូវមានសំអាងហេតុ និងត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមដល់ព្រះរាជអាជ្ញា និងជនត្រូវចោទ។

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដែលសម្រេចតាមមាត្រា ២៣០ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនេះ មិនអាចឱ្យលើសពី ៤ ខែ ចំពោះនីតិជន និងមិនអាចលើសពី ២ខែ ចំពោះអនីតិជនឡើយ។

ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរចេញដីកាដំណោះស្រាយ។ ប៉ុន្តែ តាមសេចក្តីសម្រេចដោយឡែកនៃដីកាដំណោះស្រាយ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចរក្សាទុកជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការបាន រហូតដល់ពេលចូលបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការ។ **យោងតាមមាត្រា ២៤៩ កថាខណ្ឌទី៤ និងទី៦**

ម៉្យាងទៀតការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ក៏ត្រូវបញ្ចប់នៅពេលដែលតុលាការប្រកាសសាលក្រម[50] ។

[49] មាត្រា២៣០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[50] មាត្រា ៣៥២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ជំពូកទី៤
ការបិទការស៊ើបសួរ

ជំពូកទី៤
ការបិទការស៊ើបសួរ

៤.១ ដីកាដំណោះស្រាយ

កាលណាបើការស៊ើបសួរត្រូវបានចប់សព្វគ្រប់នោះ នៅក្នុងពេលនោះដែរ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញនូវដីកាមួយ ដើម្បីសម្រេចថាត្រូវបញ្ជូនជននោះទៅជំនុំជម្រះ ឬធ្វើការលើកលែងការចោទប្រកាន់[51] ចំពោះជនត្រូវចោទនោះ ដែលដីកានេះដែរត្រូវបានគេឱ្យឈ្មោះថា ដីកាដំណោះស្រាយ។ ចំពោះដីកាដំណោះស្រាយ នេះទៀតសោត គឺមានអានុភាពបញ្ចប់នូវការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន និងការដាក់ត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ទាំងឡាយ ដើម្បីដោះលែងខ្លួនជននោះឱ្យមានសេរីភាព ដើម្បីយកជននោះទៅជំនុំជម្រះ ឬមានសេរីភាពពេញលេញ ប្រសិនបើ ចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចលើកលែងការចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយរបស់ខ្លួន ចំពោះជនត្រូវចោទនោះ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះនៅពេលចេញ ដីកាដំណោះស្រាយនេះដែរចៅក្រមស៊ើបសួរក៏ អាចសម្រេចប្រគល់វត្ថុដែល យកមកធ្វើជាវត្ថុតាង ទៅឱ្យម្ចាស់ដើមវិញ ប្រសិនបើគាត់យល់ឃើញថា វាគ្មានភាពស៊ីសង្វាក់ ទៅនឹងបទល្មើសដែល បានកើតឡើង។

បើចៅក្រមស៊ើបសួរ យល់ឃើញថាអំពើនោះ ជាបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម ឬបទលហុ ចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចបញ្ជូនជន នោះទៅតុលាការដើម្បីជំនុំជម្រះ ការបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះនេះដែរត្រូវរៀបរាប់អំពើដែលត្រូវចោទប្រកាន់ និងឈ្មោះបទល្មើសតាមច្បាប់បានកំណត់។ ប្រសិនជាគាត់សម្រេចបញ្ជូនជននោះទៅជំនុំជម្រះនៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ នោះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងជាបន្ទាន់ទៅប្រធានតុលាការដើម្បីកំណត់ពេលសវនាការ។

ផ្ទុយទៅវិញបើចៅក្រមស៊ើបសួររូបនេះសម្រេចលើកលែងការចោទប្រកាន់ទាល់តែមានករណីដូចតទៅៈ

- អំពើប្រព្រឹត្ត មិនមែនជាបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម
- ជនល្មើសប្រព្រឹត្តអំពើនោះនៅតែគេមិនស្គាល់
- គ្មានភស្តុតាងដាក់បន្ទុកគ្រប់គ្រាន់លើជនត្រូវចោទ
- ករណីដែលបណ្ដឹងអាជ្ញារលត់[52]។

ក្រោយពេលដែលដីកាលើកលែងការចោទប្រកាន់របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរបានចូលជាស្ថាពរហើយ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងដាក់បន្ទុកថ្មីបានផុះឡើង ការស៊ើបសួរអាចបើកឡើងវិញបាន តាមគំនិតផ្ដួចផ្ដើមរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា។

[51] មាត្រា ២៤៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[52] ច្បាប់ស្ដីវិសោធនកម្មមាត្រា២៤៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ឆ្នាំ២០១៣

ដីកាដំណោះស្រាយជានិច្ចជាកាលត្រូវតែមានសំអាងហេតុ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ មិនត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចតាមដីកាស្ថាពររបស់ព្រះរាជអាជ្ញាទេ។

ដីកាដំណោះស្រាយនេះត្រូវជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុត ដល់ភាគីទាំងឡាយនៅក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌនោះ។

ព្រះរាជអាជ្ញា និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា មានសិទ្ធអាចប្តឹងរាល់សេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរទាំងអស់ដែលបានសម្រេចនាដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ។ ជាងនេះទៅទៀត ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ព្រះរាជអាជ្ញា និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា អាចប្តឹងទាស់ចំពោះដីកាដំណោះស្រាយ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរដែលបានសម្រេច បាន។

៤.១.១ ដីកាដំណោះស្រាយទាក់ទងទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននិងការត្រួតពិនិត្យតាម ផ្លូវតុលាការ

កាលណាចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចក្នុងដីកាដំណោះស្រាយថាបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នោះជននោះត្រូវដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។ ប៉ុន្តែតាមសេចក្តីសម្រេចដោយឡែកនៃ ដីកាដំណោះស្រាយ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចរក្សាជនត្រូវចោទឱ្យនៅជាប់ឃុំដដែលក៏បានដែរ ពោលគឺនៅជាប់ឃុំរហូតដល់ពេលចូលបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការ។

សេចក្តីសម្រេចរក្សាទុកជនត្រូវចោទក្នុងការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នលែងមានអានុភាពក្នុងរយៈ ពេល៤ខែ។ប្រសិនបើជនត្រូវចោទមិនបានចូលខ្លួនទៅបង្ហាញមុខ នៅមុខតុលាការក្នុងរយៈ ពេល៤ខែនោះទេ ជនត្រូវចោទត្រូវបានដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នដោយឯកឯង។

ដីកាដំណោះស្រាយនេះទៀតសោតត្រូវបញ្ចប់ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ[53]។

៤.២ ការបិទការស៊ើបសួរតាមបណ្តឹងសុំរបស់ភាគី

ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនេះមកហើយថា ការសម្រេចបិតការស៊ើបសួរ ជានិច្ចការជាសមត្ថកិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ប៉ុន្តែចិរវេលានៃការបិទការស៊ើបសួរនេះ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌពុំមានចែងកំណត់ពេលណា មួយច្បាស់លាស់នោះទេ។ ដែលនាំឱ្យការស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចមានរយៈពេលយូរ ហើយធ្វើឱ្យភាគីនៃរឿងក្តីរង់ចាំភាពយុត្តិធម៌តាមរយៈនៃការជំនុំជម្រះមានការអូសបន្លាយ។ ការដែលរឿងក្តីមួយត្រូវបានអូសបន្លាយរយៈពេលយូរហួសហេតុវានឹងក្លាយជាផលវិបាកដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិភាគីផងដែរ។ ហេតុផលនេះហើយ ទើបក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានបញ្ញត្តិនូវបទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួនដែលអនុញ្ញាតឱ្យភាគីបានចូលរួមធ្វើសកម្មភាពក្នុងដំណើរការកិច្ចនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដើម្បីបញ្ចៀសភាពអសកម្មនៃកិច្ចនីតិវិធីស៊ើបសួរ។

[53] មាត្រា ២៤៩ កថាខណ្ឌទី៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ភាគីនៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ជាអាទិ៍ ជនត្រូវចោទនឹងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី មានសិទ្ធិធ្វើពាក្យស្នើសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរបញ្ឈប់ការស៊ើបសួរបាន[54]៖

- នៅពេលផុតថិរវេលា ១ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចោទប្រកាន់ ជនត្រូវចោទអាចសុំឱ្យបិទការស៊ើបសួរ។
- នៅពេលផុតថិរវេលា ១ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចសុំឱ្យបិទការស៊ើបសួរ។

ក្នុងរយៈពេលមួយខែ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យសុំនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែសម្រេច។ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនសម្រេចនៅក្នុងរយៈពេលនេះទេ អ្នកស្នើសុំអាចប្តឹងទៅប្រធានសភាស៊ើបសួរដែលធ្វើអធិបញ្ញាឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេច។

ពាក្យសុំឱ្យបិទការស៊ើបសួរ អាចត្រូវធ្វើឡើងដោយមេធាវី។

៤.៣ មោឃភាពនៃកិច្ចនីតិវិធី

ជាទូទៅនៅគ្រប់សកម្មភាព នៅក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួររាល់ភាគី ក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ អាចប្តឹងទាមទារសុំមោឃភាពបាន ប្រសិនបើរាល់ភាគី មិនមានការពេញចិត្តចំពោះ កំណាត់ហេតុណាមួយ ដែលអនុវត្តនៅក្នុងកិច្ចនីតិវិធីនៃដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរបាន។ មិនតែប៉ុណ្ណោះសូម្បីតែចៅក្រមស៊ើបសួរ ខ្លួនឯងផ្ទាល់ក៏អាចធ្វើពាក្យស្នើសុំ ដើម្បីសុំមោឃភាពបានផងដែរ ប្រសិនបើគាត់យល់ឃើញថាមាន ចន្លោះប្រហោងនានា ដែលកើតមានឡើងនៅក្រោមការគ្រាប់គ្រងរបស់គាត់។

មួយវិញទៀត ក៏មានពាក្យប្តឹងខ្លះមិនអាចទទួលយកបាន[55]ដែរប្រសិនបើ៖

- ពាក្យប្តឹងគ្មានសំអាងហេតុ
- ពាក្យប្តឹងសុំទាក់ទងនឹងដីកាដែលអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បាន
- ពាក្យប្តឹងសុំគ្មានមូលកភាពយ៉ាងជាក់ស្តែង។

សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវបិទផ្លូវតវ៉ា។ កាលណាពាក្យប្តឹងសុំត្រូវបានប្រកាសមិនទទួលយក សំណុំរឿងត្រូវបង្វិលភ្លាមទៅចៅក្រមស៊ើបសួរនោះវិញ។

៤.៣.១ អានុភាពនៃមោឃកម្ម

កាលណាបើសេចក្តីសម្រេចរបស់សភាស៊ើបសួរ សម្រេចថាទទួលយកពាក្យប្តឹងសុំមោឃភាព នោះអានុភាពនៃមោឃកម្ម[56] ត្រូវកើតឡើងភ្លាម។ ក្រោយពីទទួលពាក្យប្តឹងសុំមោឃកម្ម ចំពោះកិច្ច ឬលិខិតណាមួយនៃនីតិវិធី

---

[54] មាត្រា ២៨៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[55] មាត្រា ២៧៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[56] មោឃកម្ម គឺជាការសម្រេចលុបចោលនូវកិច្ច ឬកំណត់ហេតុណាមួយនៅក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ

ប្រសិនបើសភាស៊ើបសួរយល់ព្រមតាមពាក្យប្តឹងសុំនេះ សភាស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចថា តើមោឃកម្មនេះ ត្រូវធ្វើទៅលើកិច្ច ឬលិខិតផ្សេងទៀតដែរឬទេ។

ចំពោះកិច្ច ឬលិខិតដែលត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ត្រូវដកចេញពីសំណុំរឿង ហើយតម្កល់ ទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃសភាស៊ើបសួរ។

ថ្វីត្បិតតែពាក្យសុំមោឃកម្មត្រូវបានសម្រេចអនុញ្ញាតដោយសភាស៊ើបសួរក៏ដោយ ផលវិបាក[57] គឺនៅតែបន្តមាន ក្នុងនោះមានដូចជា៖

- ត្រូវបង្វិលសំណុំរឿងទៅចៅក្រមស៊ើបសួរវិញ
- ដកសមត្ថកិច្ចចៅក្រមស៊ើបសួរ ហើយបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅចៅក្រមស៊ើបសួរម្នាក់ផ្សេងទៀត
- បន្តស៊ើបសួរដោយខ្លួនឯងលើរឿងនោះ (សភាស៊ើបសួរ)។

៤.៤ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ដូចដែលបានបញ្ជាក់ខាងដើមមានតែដីកាសម្រេចទេ ដែលអាចជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍បាន ដីកាបង្គាប់ចេញដោយចៅក្រមស៊ើបសួរពុំអាចឱ្យគេប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានឡើយ។ ប៉ុន្តែសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានកម្រិតចំពោះជនត្រូវចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ និងព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះគ្រប់ដីកាសម្រេចទាំងអស់[58] របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរបាន។

ប៉ុន្តែចំពោះជនត្រូវចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានតែចំពោះដីកាសម្រេចដែលមានដូចតទៅ៖

ជនត្រូវចោទអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានចំពោះដីកា[59]ដូចតទៅ៖

- ដីកាបដិសេធពាក្យសុំឱ្យធ្វើកិច្ចស៊ើបសួរ
- ដីកាមិនព្រមប្រគល់វត្ថុដែលចាប់ឱ្យទៅម្ចាស់ដើមវិញ
- ដីកាបដិសេធពាក្យសុំឱ្យធ្វើកោសលវិច័យ
- ដីកាបដិសេធពាក្យសុំឱ្យធ្វើកោសលវិច័យបន្ថែម ឬ សុំឱ្យធ្វើប្រតិកោសលវិច័យ
- ដីកាស្តីពីរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ។

[57] មាត្រា ២៨១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[58] មាត្រា ២៦៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[59] មាត្រា ២៦៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ចំណែកឯដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកា[60]ដូចជា៖

- ដីកាបដិសេធពាក្យសុំឱ្យធ្វើកិច្ចស៊ើបសួរ
- ដីកាមិនព្រមស៊ើបសួរ
- ដីកាកំណត់ចំនួនប្រាក់កក់
- ដីកាប្រកាសមិនទទួលពាក្យប្ដឹងដោយមានការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី
- ដីកាផ្ដន្ទាទោសដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី
- ដីកាមិនព្រមប្រគល់សងវត្ថុដែលចាប់យកទៅម្ចាស់ដើមវិញ
- ដីកាបដិសេធពាក្យសុំឱ្យធ្វើកោសលវិច័យ
- ដីកាបដិសេធពាក្យសុំឱ្យធ្វើកោសលវិច័យបន្ថែម ឬ សុំឱ្យធ្វើប្រតិកោសលវិច័យ[61]
- ដីកាដំណោះស្រាយ។

យោងតាមការបកស្រាយខាងលើ យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនអាចប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាស្ដីពីរឿងឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នទាក់ទងទៅនឹងជនត្រូវចោទបាននោះទេព្រោះថាដីកានេះមិនត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា២៦៨។ ចំណែកឯជនត្រូវចោទវិញនោះក៏មិនអាចប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាដំណោះស្រាយ ដូចដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ ព្រោះថាដីកានេះមិនត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា២៦៨ និងមាត្រា២៦៧។

ក្រៅពីនេះ បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌទាក់ទងនឹងការចាប់យកវត្ថុ ក៏មានសិទ្ធិប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ផងដែរ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចមិនព្រមប្រគល់វត្ថុដែលខ្លួនស្នើសុំឱ្យប្រគល់ឱ្យខ្លួនវិញ។

ចំពោះរយៈពេលនៃការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍[62] វិញនោះគឺ៖

- ១ ខែ គិតពីពេលប្រកាសដីកា សម្រាប់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍។
- ៥ ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីដីកា សម្រាប់ព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជនសុំឱ្យប្រគល់វត្ថុចាប់យកឱ្យខ្លួនវិញ។

ការដាក់ពាក្យប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវធ្វើនៅក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការជាន់ដំបូង។ កាលណាបានទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ក្រឡាបញ្ជីជូនដំណឹងភ្លាមដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរ[63] ។ ក្រឡាបញ្ជីនៃចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅសភាស៊ើបសួរ ដោយមានសេចក្ដីចម្លងនៃលិខិតប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ទៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃ

[60] មាត្រា ២៦៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[61] ប្រតិកោសលវិច្ច័យ គឺជាការធ្វើកោសលវិច្ច័យបន្ថែមទៅលើក្នុងរឿងក្ដីដដែល

[62] មាត្រា ២៧០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[63] មាត្រា ២៧៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

សភាស៊ើបសួរ ក្នុងរយៈពេល ៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមានបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ លើកលែងតែក្នុងកាលៈទេសៈដែលមិនអាចជនៈបាន[64] ។

ការធ្វើពាក្យបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ពុំនាំឱ្យនីតិវិធីនៃការស៊ើបសួរត្រូវផ្អាកនោះទេ លើកលែងតែបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាដំណោះស្រាយរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ។ ប៉ុន្តែប្រធានសភាស៊ើបសួរអាចសម្រេចឱ្យផ្អាកនីតិវិធីនៃការស៊ើបសួរបានដែរ ចំពោះករណីខ្លះ។ សេចក្តីសម្រេចនេះមិនអាចប្ដឹងតវ៉ា[65]បានឡើយ ។

បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អំពីដីកាសម្រេចដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំ ឬលើកលែងចោទប្រកាន់ជនត្រូវចោទដែលជាប់ឃុំ ជនត្រូវចោទនេះត្រូវរក្សានៅក្នុងពន្ធនាគារ រហូតដល់មានសេចក្តីសម្រេចពីសភាស៊ើបសួរ [66]។ ប្រសិនបើមានបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍អំពីដីកាលើកលែងចោទប្រកាន់ ហើយសភាស៊ើបសួរទទួលថាបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍[67]នេះមានភាពត្រឹមត្រូវ សភាស៊ើបសួរបន្តការស៊ើបសួរដោយខ្លួនឯងលើរឿងក្ដីនោះ។

[64] មាត្រា ២៧៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[65] មាត្រា ២៧៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[66] មាត្រា ២៧៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

[67] មាត្រា ២៧៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និង អនុសាសន៍

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សរុបសេចក្តីមក អត្ថន័យនៃការស្រាវជ្រាវមួយនេះផ្តោតទៅលើដំណាក់កាលទីបីនៃរឿងព្រហ្មទណ្ឌដែលជាដំណាក់កាលមួយស្ថិតក្នុងអំណាចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ។ ក្នុងនាមជាចៅក្រមស៊ើបសួរដែលជាចៅក្រមអសនៈមានកាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវចំពោះកិច្ចការដែលបានប្រគល់ឱ្យ នឹងគោរពឱ្យបាន ម៉ឺងមាត់នូវក្រមសីលធម៌របស់ខ្លួន គឺមានន័យថា ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវឥរិយាបទអព្យាក្រឹត។ អ្វីដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ចំពោះសិទ្ធិអំណាចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ គឺកើតឡើងនៅពេលមានដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងនៅពេលដែលមានការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់ជនរងគ្រោះជាដើម។ បើទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចបើកការស៊ើបសួរតាមទំនើងចិត្តរបស់ខ្លួនបានឡើយប្រសិនបើគ្មានការចាត់តាំងពីប្រធានតុលាការ ដែលចង់បញ្ជាក់ថា មានតែប្រធានតុលាការទេជាអ្នកចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបសួរ ដើម្បីបំពេញមុខងារ ស៊ើបសួរទៅតាមវេននៃលំដាប់ចៅក្រមទាំងឡាយដែលអមសាលាជម្រះក្តីនោះ។ អ្វីដែលសំខាន់បំផុតនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីនេះ ជាការស្រាវជ្រាវស្វែងរកការពិតនៃអង្គហេតុដែលជារឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ពោលគឺចៅក្រមស៊ើបសួរមានករណីកិច្ចស៊ើបសួរទាំងដាក់បន្ទុក និង ដោះបន្ទុក ក៏ដូចជាធានាឱ្យបាននូវជំនឿទុកចិត្តពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងសង្គមទាំងមូលក្នុងការស្វែងរកយុត្តិធម៌ មានតម្លាភាព ធានាឱ្យបាននូវសមភាពក្នុងការទទួលការផ្តល់យុត្តិធម៌ ពីសំណាក់ស្ថាប័នតុលាការ។

កត្តាទាំងអស់នេះហើយ ដែលបានធ្វើឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរទទួលបានអំណាចពិសេសចំនួនពីរ ដូចជាអំណាចបង្ខំរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ និង អំណាចក្នុងការស្រាវជ្រាវរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ។ អំណាចបង្ខំរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ គឺចៅក្រមស៊ើបសួរមានអំណាចក្នុងការបញ្ជាឱ្យចូលខ្លួនចំពោះបុគ្គលដែលមិនព្រមឆ្លើយតបតាមការកោះហៅ។ អំណាចក្នុងការបញ្ជានេះផងដែល ជាអំណាចក្នុងការចេញដីកាព្រមទាំងការកេនកម្លាំងសារធារណៈដើម្បីអនុវត្តដីកានេះ។ ចំពោះអំណាចក្នុងការស្រាវជ្រាវរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរវិញ យើងឃើញថាចៅក្រមស៊ើបសួរមានអំណាចច្រើនក្នុងការបង្ហាញភស្តុតាងដល់តុលាការ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរប្រើប្រាស់អំណាចទាំងនេះដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬ ប្រគល់អំណាចមួយចំនួនទៅឱ្យចៅក្រមនៃតុលាការរបស់ខ្លួន ឬ តុលាការផ្សេងទៀត ឬ ដល់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌តាមរយៈដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស នៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរពុំមានលទ្ធភាពក្នុងការបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយ។ បន្ទាប់ពីចៅក្រមស៊ើបសួរ ពិនិត្យវាយតម្លៃដោយអធិបតេយ្យនូវតម្រុយនៃពិរុទ្ធភាពរបស់ជនល្មើស ភស្តុតាងដែលប្រមូលបាន និងលទ្ធភាពមួយដែលខ្លួនយល់ឃើញថាអាចបង្ហាញនូវការពិតបានហើយនោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរនឹងសម្រេចបិទការស៊ើបសួរដោយអធិតេយ្យរបស់គាត់ ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរខ្លួនឯងនឹងចេញដីកាមួយដើម្បីបញ្ជាក់អំពីការបញ្ចប់នៃកិច្ចស៊ើបសួររបស់ខ្លួន ដែលដីកានោះគឺហៅថា ដីកាដំណោះស្រាយ។

អនុសាសន៍

ក្នុងឱកាសដើម្បីជាការផ្តល់គំនិតក្នុងគោលបំណងមួយ ដែលធ្វើយ៉ាងណាឱ្យប្រព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ និង សិទ្ធិអំណាចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងការស្វែងរកការពិតដោយប្រកាន់ភ្ជាប់នូវសុក្រឹត្យភាព តម្លាភាព សមភាព និងការធានាឱ្យមានការជឿទុកចិត្តពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋ។ ជាពិសេសនោះធានានូវប្រសិទ្ធិភាព ភាពស្អាតស្អំ របស់ស្ថាប័នតុលាការ ដែលមានតួនាទីផ្តល់នូវសេវាយុត្តិធម៌ចំពោះវិវាទនៅក្នុងសង្គម។ ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅ ក្នុងកិច្ចការស្រាវជ្រាវនេះរួចមកហើយថា ការសម្រេចបិទការស៊ើបសួរ ជានិច្ចកាលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើប សួរ ប៉ុន្តែថិរវេលានៃការស៊ើបសួរនេះ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌពុំបានចែងកំណត់ពេលវេលាណាមួយច្បាស់លាស់នោះ ទេ។ ជាក់ស្តែងនៅពេលមានវិវាទព្រហ្មទណ្ឌកើតឡើងភាគីរងគ្រោះ និងជនត្រូវចោទជាភាគីរងចាំការផ្តល់ភាព យុត្តិធម៌តាមរយៈគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធី នៅក្នុងអំឡុងពេលមួយដែលសមរម្យ ព្រោះនៅពេលដំណើរការនៃរឿង ក្តីត្រូវបានអូសបន្លាយរយៈពេលយូរហួសហេតុវាជាផលវិបាកដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីផងដែរ។ ជា ពិសេសវិធានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដែលស្ថិតនៅក្នុងសិទ្ធិអំណាចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ក្នុងការសម្រេចចំពោះ ជនត្រូវចោទ ដោយការអនុវត្តវិធាននេះគឺពិតណាស់បានប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនូវ សិទ្ធិសេរីភាព របស់ជនត្រូវចោទនៅ ក្នុងរយៈពេលមួយដោយអាស្រ័យទៅលើបទល្មើស។

ប្រសិនបើរឿងក្តីមួយត្រូវបានចំណាយពេលវេលាយូរក្នុងការស្វែងរកយុត្តិធម៌នោះ គឺសបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា យុត្តិធម៌ប្រកបដោយភាពយឺតយ៉ាវស្មើនឹងអយុត្តិធម៌។ ហើយភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និង ភស្តុតាងដោះបន្ទុក នេះជាភាពអសកម្មក្នុងការបំពេញនៃកិច្ចនីតិវិធីស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរផងដែរ។ ដោយ ឡែកក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានបញ្ញត្តិបទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួនដែលអនុញ្ញាតឱ្យភាគីបានចូលរួមធ្វើសកម្មភាពក្នុង ដំណើរការកិច្ចនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដើម្បីបញ្ចៀសភាពអសកម្មនៃកិច្ចស៊ើបសួរដោយជនត្រូវចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋ ប្បវេណីមានសិទ្ធិធ្វើពាក្យស្នើសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរបញ្ឈប់ការស៊ើបសួរបាន ប៉ុន្តែត្រូវរងចាំឱ្យផុតថិរវេលា ១ឆ្នាំ សិន ដែលគិតចាប់ពីថ្ងៃចោទប្រកាន់ ឬថ្ងៃតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ហេតុនេះហើយរយៈពេលនៃដំណើរការកិច្ច នីតិវិធីស៊ើបសួរពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ព្រោះវាបានសម្រួលដល់ផលប្រយោជន៍របស់គូភាគីដូចជា ដើមប ណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទទួលបានសំណងចំពោះព្យសនកម្ម ឬ ជនត្រូវចោទបានទទួលភាពស្អាតស្អំរបស់ខ្លួនមកវិញផង ដែរ។ ម្យ៉ាងទៀតនោះការពន្លឿនដំណើរការនៃកិច្ចស៊ើបសួរក៏បានសម្រួលដល់បញ្ហានៃការកកស្ទះសំណុំរឿងព្រហ្ម ទណ្ឌដែរ។

ជាចុងក្រោយការលើកឡើងក្នុងអនុសាសន៍ខាងលើរបស់យើងគឺមានគោលបំណងតែមួយគត់ គឺដើម្បីធ្វើ ឱ្យប្រព័ន្ធយុត្តាធិការស៊ើបសួររបស់ប្រទេសកម្ពុជាយើងមានគុណភាព ប្រសិទ្ធិភាព ដើម្បីជាទីទុកចិត្តរបស់ប្រជា

ពលរដ្ឋមកលើស្ថាប័នតុលាការដែលជាស្ថាប័នស្វែងរកយុត្តិធម៌ជូនប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន និង គ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈ៕

ឯកសារយោង និង ឯកសារពិគ្រោះ

ឯកសារយោង និង ឯកសារពិគ្រោះ

១.បទដ្ឋានគតិយុត្តិ

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣។

- ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០០៧។

- ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុថ្ងៃទី ៣១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០។

- ច្បាប់ស្ដីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៤៧ មាត្រា ៣៦៨ និងមាត្រា ៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៣។

- ច្បាប់ស្ដីពីលក្ខន្តិកៈ ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០១៤។

២. សៀវភៅ

- សៀវភៅ នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ របស់លោកសាស្រ្តាចារ្យ **រុន ពណ្ណារិទ្ធ** និង លោកស្រីសាស្រ្តាចារ្យ **ចាំង ស៊ីណាត** ឆ្នាំ ២០១៥ - ២០១៦។

- សៀវភៅ នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ រៀបរៀងដោយៈ លោកស្រី **ឌី លីឡា** និង លោក **ខាន់ សុខា** ។

ឧបសម្ព័ន្ធ

17

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ ....តព្រ.

ដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ២០៣, ២០៤, ២០៥ និងមាត្រា ២០៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ....ចុះថ្ងៃទី .... ខែ ....ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ...... ខែ........ ឆ្នាំ..........

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី .... ខែ ....ឆ្នាំ ....

ដែលទាក់ទងនឹង :

នាមត្រកូល .... នាមខ្លួន .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ ....ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....សញ្ជាតិ .... សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ ....ក្រុម.......... ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម .... ភូមិ ....ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....មុខរបរ ....

នៅលីវ/ ប្តី/ ប្រពន្ធ ឈ្មោះ ....(រ/ស) មានកូន ....នាក់

ឪពុកឈ្មោះ ....(រ/ស) ម្តាយឈ្មោះ ....(រ/ស)

ប្រវត្តិនៃការផ្តន្ទាទោសដោយតុលាការ ....

ជននេះត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ ....

....តាមមាត្រា ....

នៃច្បាប់ .... ។

យល់ឃើញថា ជននេះត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ដែលច្បាប់កំណត់ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ១ ឆ្នាំ ។

យល់ឃើញថា ការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខត្រូវបានធ្វើឡើងតាមនីតិវិធីរួចរាល់ហើយ ។

យល់ឃើញថា កាតព្វកិច្ចទាំងឡាយនៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ មានលក្ខណៈមិនគ្រប់គ្រាន់ ដោយធៀបនឹងគោលដៅដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២០៣ និងមាត្រា ២០៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ .... តព្រ.

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បានឃើញមាត្រា ២០៦, ២១៩, ២២០, ២២១ និងមាត្រា ២២២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ដែលទាក់ទងនឹង :

នាមត្រកូល .... នាមខ្លួន .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ .... ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....

នៅលីវ/ ប្តី/ ប្រពន្ធ ឈ្មោះ .... (រ/ស) មានកូន .... នាក់

ឪពុកឈ្មោះ .... (រ/ស) ម្តាយឈ្មោះ .... (រ/ស)

ចូល/ឃាត់/ចាប់ខ្លួន នៅថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ប្រវត្តិនៃការផ្តន្ទាទោសដោយតុលាការ ....

ជននេះត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ ....

.... តាមមាត្រា ....

នៃច្បាប់ .... ។

បានឃើញដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលេខ .... តព្រ. ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បង្គាប់

១. ឱ្យភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចនៃកងកម្លាំងសាធារណៈធ្វើការនាំខ្លួនជនត្រូវចោទដែលមានឈ្មោះ .... ទៅពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួន .... ដោយអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

២. ឱ្យប្រធានពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួន .... ទទួល និងឃុំខ្លួនជននេះរហូតដល់មានបទបញ្ជាថ្មីសម្រេចផ្សេងពីនេះ ។

៣. ឱ្យគ្រប់ភ្នាក់ងារនៃកងកម្លាំងសាធារណៈទាំងអស់សហការអនុវត្តឱ្យបានល្អនៅពេលដីកានេះត្រូវបានបង្ហាញក្នុងករណីចាំបាច់ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

19

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ ....តព្រ.

ដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ២០៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ ....

.... ។

ក្រោយពីបានសាកសួរចម្លើយជនត្រូវចោទចប់សព្វគ្រប់ និងពិនិត្យពិចារណាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

មិនឃុំខ្លួនឈ្មោះ .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ ....ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....សញ្ជាតិ ....សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម..........ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម ....ភូមិ ....ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....មុខរបរ ....

នៅលីវ/ ប្ដី/ ប្រពន្ធ ឈ្មោះ .... (រ/ស) មានកូន ....នាក់

ឪពុកឈ្មោះ ....(រ/ស) ម្ដាយឈ្មោះ ....(រ/ស)

ប្រវត្តិនៃការផ្ដន្ទាទោសដោយតុលាការ ....

ដែលត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទ ....

ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម..........ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

កាលពីថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ..........បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ....

នៃច្បាប់ .... ។

បានទទួលដំណឹង

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

ព្រះរាជអាជ្ញា

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

ក្រឡាបញ្ជី ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ ....តព្រ.

ដីកាសម្រេច

ដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ២២៣ និងមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ....ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

☐ បានឃើញដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលេខ .... ចុះថ្ងៃទី ...... ខែ .... ឆ្នាំ ....

☐ បានឃើញដីកាសម្រេចដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំលេខ .... ចុះថ្ងៃទី ...... ខែ .... ឆ្នាំ ....

សំអាងហេតុ

....

....

....

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១. ដាក់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម............. ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម .... ភូមិ ....ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....

ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ ....

ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម............. ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

កាលពីថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ.......... បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ....

នៃ ....

[illegible]

[illegible] ____

[illegible] ____ [illegible]

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ដីកាសម្រេច[illegible]

យើង................................. ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃតុលាការខេត្ត-ក្រុង ....

បានឃើញដំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ.................. ចុះថ្ងៃទី........... ខែ.................. ឆ្នាំ..................

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ.............. ចុះថ្ងៃទី........... ខែ........... ឆ្នាំ..............

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

របស់តំណាងអយ្យការអមតុលាការខេត្ត-ក្រុង... ។

ក្រោយពីបានអានរបាយការណ៍ស្រាវជ្រាវប្រមូលភស្តុតាង និងពិនិត្យដំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ឃើញថា (១): ....

....

....

....

....

....

....

បានឃើញ (២): ....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

យល់ឃើញថា ឈ្មោះ .... អាយុ.............ឆ្នាំ ភេទ.......... ជាតិ..............សាសនា........... មុខរបរ
.... ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ..........................ឃុំ-សង្កាត់..

ស្រុក-ខណ្ឌ...ខេត្ត-ក្រុង.......................................ទោសពីមុន ....
ឪពុកឈ្មោះ.. "រ-ស" ម្ដាយឈ្មោះ .... "រ-ស"
ប្ដីឬប្រពន្ធឈ្មោះ..."រ-ស" មានកូន ឬនៅលីវ .... ឃុំខ្លួននៅ
ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... លេខឃុំខ្លួន ....ត្រូវជាប់ចោទ
ពីបទ.. ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ...
ឃុំ-សង្កាត់........................... ស្រុក-ខណ្ឌ................................ ខេត្ត-ក្រុង...កាលពី
ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... តាមមាត្រា.........................នៃច្បាប់ ....
....។

យល់ឃើញថា(៣) : ....

..............ហេតុដូច្នេះ សម្រេច(៤)

១- កែប្រែបទល្មើសលើឈ្មោះ .... ដែលមានសាវតាជាតិខាងលើនេះ
ពីបទ .... ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ...................................ឃុំ-សង្កាត់ ....
ស្រុក-ខណ្ឌ .... ខេត្ត-ក្រុង..........................កាលពីថ្ងៃទី............ ខែ.................. ឆ្នាំ...................
បទល្មើសដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា .... នៃច្បាប់ ....
ទៅជាបទ .... ដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ....
នៃច្បាប់ ....។

ធ្វើនៅ....................... ថ្ងៃ........... ខែ.............. ឆ្នាំ............

បានទទួលដំណឹងរួចហើយ

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

នៅថ្ងៃ............ ខែ........... ឆ្នាំ..........

ព្រះរាជអាជ្ញា

21

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ .... តព្រ.

ដីកាសម្រេចដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំ

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ២១៥ មាត្រា ២១៦ មាត្រា ២១៧ និងមាត្រា ២១៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញពាក្យសុំដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

របស់ .... ជា .... ។

បានឃើញយោបល់របស់តំណាងអយ្យការចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

.... ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យពិចារណាលើសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ហើយ

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១. ដោះលែងជនត្រូវចោទឈ្មោះ .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ .... ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....

ត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទ ....

ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

កាលពីថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... ឱ្យនៅក្រៅឃុំ ។

២. បង្គាប់ឱ្យប្រធានពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួន .... ដោះលែងជនត្រូវចោទដូចមានឈ្មោះខាងលើ ដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... ប្រសិនបើឈ្មោះនេះមិនត្រូវបានឃុំខ្លួនពីបទល្មើសផ្សេងទៀតទេ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានទទួលដំណឹង

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ព្រះរាជអាជ្ញា

ក្រឡាបញ្ជី

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាសម្រេចមិនព្រមដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ .... តព្រ.

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ២១៦ មាត្រា ២១៧ និងមាត្រា ២១៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញពាក្យសុំដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

របស់ .... ជា .... ។

បានឃើញយោបល់របស់តំណាងអយ្យការចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

.... ។

យល់ឃើញថា

....

....

....

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

មិនព្រមដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំជនត្រូវចោទឈ្មោះ .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ .... ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....

ដែលត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទ ....

ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

កាលពីថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ....

នៃច្បាប់ .... ។

បានទទួលដំណឹង

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ព្រះរាជអាជ្ញា

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ក្រឡាបញ្ជី

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងខេត្ត-ក្រុង

លេខសំណុំរឿង ....

លេខ.................. ចក

ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនជនជាប់ទោស

.... ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃតុលាការខេត្ត-ក្រុង.. ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ.............................. ចុះថ្ងៃទី.......... ខែ.......................... ឆ្នាំ........................

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបអង្កេតលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....
របស់ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត-ក្រុង .... ។

បានឃើញដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....
របស់តុលាការខេត្ត-ក្រុង... ។

ដើម្បីចាត់ការស៊ើបអង្កេតឱ្យបានល្អៈ-

បង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនឈ្មោះ.. អាយុ............ ឆ្នាំ ភេទ.......... ជាតិ..................................
របររកស៊ី.................................. កើតនៅភូមិ .... ឃុំ-សង្កាត់...
ស្រុក-ខណ្ឌ.................................. ខេត្ត-ក្រុង............................... ។ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិ..
ឃុំ-សង្កាត់........................ ស្រុក-ខណ្ឌ........................ខេត្ត-ក្រុង.................................ទោសពីមុន...................... ។
ឪពុកឈ្មោះ.. "រ-ស" ម្តាយឈ្មោះ.. "រ-ស"
ប្តី ឬប្រពន្ធឈ្មោះ... "រ-ស" មានកូន ឬទេ.. ។
ត្រូវចាប់ខ្លួនពីថ្ងៃទី............ ខែ...................... ឆ្នាំ............ ពីបទ...
ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ................................ ឃុំ-សង្កាត់ .... ស្រុក-ខណ្ឌ ....ខេត្ត-ក្រុង ....
កាលពីថ្ងៃទី.......... ខែ.......... ឆ្នាំ.......... បទល្មើសដែលមានចែងនិងផ្តន្ទាទោសដោយបញ្ញត្តិមាត្រា ....
នៃច្បាប់... ។

បង្គាប់ឱ្យប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំងខេត្ត-ក្រុង...ឃុំខ្លួនឈ្មោះខាងលើបណ្តោះអាសន្នឱ្យបានរហូតមានដីកាថ្មី ។

ធ្វើនៅ..................... ថ្ងៃទី....... ខែ....... ឆ្នាំ ...

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

បានទទួលដីកានេះហើយ

នៅថ្ងៃទី............ ខែ............ ឆ្នាំ២០០.......

ព្រះរាជអាជ្ញា

យើង .... ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំង ខេត្ត-ក្រុង.......................................

បានអនុវត្តឃុំខ្លួនឈ្មោះ.. ភេទ.................... .អាយុ..............ឆ្នាំ ជាតិ.........................

ពីបទ..

ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ.. ឃុំ-សង្កាត់...

ស្រុក-ខណ្ឌ.. ខេត្ត-ក្រុង...

កាលពីថ្ងៃទី............ ខែ.............. ឆ្នាំ...........................តាមអំណាចដីកានេះកាលពីថ្ងៃទី.................. ខែ...............

ឆ្នាំ.......... ត្រង់លេខខ្លួន................................ ។

<u>សំគាល់:</u>ឈ្មោះនេះបានឃុំខ្លួនផ្សេងទៀតពីបទ.. កាលពីថ្ងៃទី............ ខែ.................... ឆ្នាំ.................... ត្រង់លេខខ្លួន...................... តាមអំណាចដីកា បង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ......................... ចុះថ្ងៃទី.......................... ខែ......................ឆ្នាំ.......................របស់តុលាការខេត្ត-ក្រុង...។ (បើគ្មានដាក់ថាគ្មាន)

ធ្វើនៅថ្ងៃទី..................... ខែ.......... ឆ្នាំ ២០០....

ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាបង្គាប់ឱ្យដោះលែង

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ .... តព្រ.   យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

☐ បានឃើញដីកាសម្រេចដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

☐ បានឃើញដីកាលើកលែងចោទប្រកាន់លេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បង្គាប់

ឱ្យប្រធានពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួន .... ដោះលែងជនត្រូវចោទ
ឈ្មោះ .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ
កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....
ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....
ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....
ទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ .... ឃុំ/សង្កាត់ ....
ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....
ដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....
ប្រសិនបើឈ្មោះនេះមិនត្រូវបានឃុំខ្លួនពីបទល្មើសផ្សេងទៀតទេ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

[illegible]

ដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួន(១)

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរ តុលាការខេត្ត-ក្រុង .... ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ..................... ។

បានឃើញដីកាកោះលេខ............. ចុះថ្ងៃទី .... ខែ ....ឆ្នាំ .... ដែលតំណាងអយ្យការបានចាត់ការតាមនីតិវិធីត្រឹមត្រូវរួចហើយ ប៉ុន្តែឈ្មោះនេះ មិនព្រមចូលខ្លួនមកបំភ្លឺនៅចំពោះមុខអយ្យការតាមកាលកំណត់ទេ។

បង្គាប់មកឈ្មោះ .... ភេទ............. អាយុ .... ឆ្នាំ ជាតិ ....

ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន នៅភូមិ......................ឃុំ-សង្កាត់ .... ស្រុក-ខណ្ឌ ....

ខេត្ត-ក្រុង ....ឱ្យចូលខ្លួននៅកាន់អយ្យការអមតុលាការ ខេត្ត-ក្រុង ....

នៅថ្ងៃទី.......................... ខែ .... ឆ្នាំ .... វេលាម៉ោង ....

ដើម្បី ....

.... ។

ក្នុងករណីមិនចូលខ្លួនតាមកាលកំណត់ខាងលើនេះទេ <u>យើងនឹងចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន</u> ។

ធ្វើនៅ...................... ថ្ងៃទី........ ខែ......... ឆ្នាំ ....

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង.. ជា ....

បានប្រគល់ដីកាបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួននេះដល់ឈ្មោះ...ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ................ ឃុំ-សង្កាត់ ....ស្រុក-ខណ្ឌ .... ខេត្ត-ក្រុង .... នៅថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... ហើយយើងបានប្រាប់ថា ឱ្យយកចុងដីកានេះទៅប្រគល់ដល់ក្រឡាបញ្ជី នៅពេលដែលខ្លួនចូលទៅចំពោះមុខអយ្យការអមតុលាការខេត្ត-ក្រុង .... ។

ក្នុងករណីមិនចូលខ្លួនតាមកាលកំណត់ខាងលើនេះទេ យើងនឹងចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន ។

អ្នកទទួល	**អ្នកប្រគល់**
ហត្ថលេខា ឬ ស្នាមមេដៃ	ហត្ថលេខា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានី/ខេត្ត

[illegible] ....

[illegible] ....

ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន

យើង............ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៃតុលាការខេត្ត-ក្រុង .... ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ............ ចុះថ្ងៃទី .... ខែ............ ឆ្នាំ............ ។

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ............ ចុះថ្ងៃទី............

ខែ............ ឆ្នាំ............ ។

បានឃើញ............

....

យល់ឃើញថា............

យល់ឃើញថា ដើម្បីធានាដល់ការស៊ើបអង្កេតឱ្យបានជាក់លាក់ គប្បីសម្រេចនាំខ្លួនឈ្មោះ

.... មកចំពោះមុខ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដើម្បីឆ្លើយការពិត ក្នុងសំណុំរឿងក្ដីនេះ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

បង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួនឈ្មោះ............ ភេទ............ អាយុ............ ឆ្នាំ

ជាតិ............ របររកស៊ី............

ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិ............

ឃុំ-សង្កាត់............ ស្រុក-ខណ្ឌ............ ខេត្ត-

ក្រុង............

ដើម្បីសាកសួរយកព័ត៌មានផ្សេងៗ ទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌខាងលើ ។

បង្គាប់ទៅលោក............ជា............

.... អនុវត្តដីកានេះ ឱ្យបានសម្រេច

បានទទួលដំណឹងរួចហើយ នៅថ្ងៃទី......... ខែ......... ឆ្នាំ ២០០...

ព្រះរាជអាជ្ញា

ធ្វើនៅ............ ថ្ងៃទី......... ខែ............

ឆ្នាំ.........

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

[illegible] ______

[illegible] ______ [illegible]

<u>ដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន</u>

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃតុលាការខេត្ត-ក្រុង .... ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... ។

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ.................... ឆ្នាំ ....
របស់ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត-ក្រុង .... ។

បានឃើញ [២] ....
.... ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យលើសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ យល់ឃើញថា [៣] :-

ឈ្មោះ.. ភេទ........... អាយុ............ឆ្នាំ ជាតិ..
របររកស៊ី.................................... កើតនៅភូមិ.............................ឃុំ-សង្កាត់...
ស្រុក-ខណ្ឌ.................................... ខេត្ត-ក្រុង..............................។ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិ...
ឃុំ-សង្កាត់...................... ស្រុកខណ្ឌ................................ខេត្ត-ក្រុង........................... ទោសពីមុខ........................ ។
ឪពុកឈ្មោះ...................................."រ-ស" ម្ដាយឈ្មោះ...................................."រ-ស" ប្ដី ឬប្រពន្ធឈ្មោះ.........................
"រ-ស" មានកូន ឬនៅលីវ... ....ត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទ... ។
ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ.............................. ឃុំ-សង្កាត់ .... ស្រុក-ខណ្ឌ ....ខេត្ត-ក្រុង .... ។
កាលពីថ្ងៃទី...........ខែ.......... ឆ្នាំ......... បទល្មើសដែលមានចែងនិងផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ....
នៃច្បាប់.. ។

យល់ឃើញថា:..
....
....

យល់ឃើញថា:..
....
....

យល់ឃើញថា:..
....
....

យល់ឃើញថា:..
....
....

យល់ឃើញថា:..

....

....

យល់ឃើញថា:..

....

....

យល់ឃើញថា:..

....

....

យល់ឃើញថា:..

....

....

យល់ឃើញថា:..

....

....

យល់ឃើញថា:..

....

....

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១. ឱ្យចាប់ខ្លួនឈ្មោះខាងលើនេះមកប្រគល់ជូនតុលាការសាម៉ីចាត់ការតាមច្បាប់ ។

២. បង្គាប់ទៅភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចឱ្យចាប់ខ្លួនឈ្មោះខាងលើនេះមកប្រគល់ជូនតុលាការសាម៉ីចាត់ការតាមច្បាប់ ។

ធ្វើនៅ.............. ថ្ងៃទី......... ខែ ....ឆ្នាំ.........

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

បានទទួលដំណឹង និង ....

នៅថ្ងៃទី........................... ខែ................. ឆ្នាំ...........

ព្រះរាជអាជ្ញា

25

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស

បន្ទប់ស៊ើបសួរ .... យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

លេខ ....តព្រ. បានឃើញមាត្រា ១៣១ មាត្រា ១៧៣ មាត្រា ១៧៤ និងមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ដែលទាក់ទងនឹងឈ្មោះ .... ភេទប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម............ ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ .... ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....

នៅលីវ/ ប្ដី/ ប្រពន្ធ ឈ្មោះ .... (រ/ស) មានកូន .... នាក់

ឪពុកឈ្មោះ .... (រ/ស) ម្ដាយឈ្មោះ .... (រ/ស)

ត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទ..

ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម............ ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

កាលពីថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ........ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ....

នៃ .... ។

សំអាងហេតុ

....

....

.... ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

ប្រគល់សិទ្ធិឱ្យ .... ដើម្បីបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ :

....

....

.... ។

ក្រោយពីអនុវត្តដីកានេះចប់សព្វគ្រប់ ត្រូវបញ្ជូនលទ្ធផលមកសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញវិញ មិនឱ្យហួសពីថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... ជាកំណត់ ។

ជូនភ្ជាប់មកជាមួយ :

....

....

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

៚៚៚

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ "ក"

លេខ.................តព្រ

<u>ដីកាចាត់ឲ្យឆែកឆេរលំនៅឋានជំនួស</u>

យើង **ក** ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ១៣១, ១៧៣, ១៧៤ និងមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៖ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ..............ឆ្នាំ.........................

បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ..............ចុះថ្ងៃទី........ខែ........ឆ្នាំ........

បានឃើញ សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ចុះថ្ងៃទី ខែ........ឆ្នាំ..

ដែលទាក់ទងនឹង៖

១. ឈ្មោះ.................... ភេទ..... អាយុ ......ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នស្នាក់នៅភូមិ........ ផ្លូវ.........សង្កាត់............. ខេត្ត.............. ២. ឈ្មោះ ភេទ គ្មានអត្តសញ្ញាណ និងគូកន ពីបទមនុស្សឃាតដោយចេតនា។ ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ............. សង្កាត់.................... ខណ្ឌ............ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី............ ខែ........ឆ្នាំ.....បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឲ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៤ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោស នៃបទឧក្រិដ្ឋ។

<u>សំអាងហេតុ</u>

- តាមរយៈពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ខែ........ឆ្នាំ.........របស់ឈ្មោះ............... ត្រូវជាឪពុករបស់សពជនរងគ្រោះឈ្មោះ.........................បានបញ្ជាក់ថាឈ្មោះប្រើប្រាស់លេខទូរស័ព្ទ..........................។
- ឈ្មោះ ....ខាងលើតុលាការនៅតែពុំទាន់ស្គាល់អត្តសញ្ញាណ ច្បាស់លាស់។

<u>ហេតុដូច្នេះសម្រេច</u>

ប្រគល់សិទ្ធិឲ្យ ប្រធាននាយកដ្ឋាន សន្តិសុខផ្ទៃក្នុង នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ស្វែងរកអត្តសញ្ញាណឈ្មោះ.............. ដែលមានទំនាក់ទនងនឹងលេខទូរស័ព្ទ.......................។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី...........ខែ ....ឆ្នាំ..............

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាចាត់តាំងអ្នកជំនាញ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ ....តព្រ.

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បានឃើញមាត្រា ១៦២ មាត្រា ១៦៣ មាត្រា ១៦៥ និងមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការទទួលស្គាល់មន្ត្រីជំនាញក្នុងការធ្វើកោសលវិច័យគ្រឿងញៀន និងសារធាតុញៀន លេខ ៦៦១ កយ.ទអជ/១១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ របស់ទីស្តីការក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី ......ខែ ....ឆ្នាំ ....

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានជនត្រូវចោទៈ

១- ឈ្មោះ... អាយុ...................ឆ្នាំ ភេទ ....

២- ឈ្មោះ... អាយុ...................ឆ្នាំ ភេទ ....

៣- ឈ្មោះ... អាយុ...................ឆ្នាំ ភេទ ....

ត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទ ....

ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម............ ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

កាលពីថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ..........បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ....

នៃ .... ។

សំអាងហេតុ

១. វត្ថុចាប់យកមាន ....ដូចក្នុង

....

តុលាការពុំអាចវាយតម្លៃសន្និដ្ឋានដោយខ្លួនឯងបាន ។

២. ដើម្បីតុលាការរកយុត្តិធម៌បានត្រឹមត្រូវ គប្បីសម្រេចចាត់តាំងអ្នកជំនាញ ឱ្យពិនិត្យ សន្និដ្ឋាន និងវាយតម្លៃ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាមុនសិន ។

ហេតុដូចេ្នះសម្រេច

ចាត់តាំង :

១. ឯកឧត្តមវេជ្ជបណ្ឌិត **មាស វីរិទ្ធ** អគ្គលេខាធិការរង និងជាប្រធានមន្ទីរពិសោធន៍គ្រឿងញៀននៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន

២. លោកស្រី វិស្វករគីមី **ឈឹម សិទ្ធិបុណ្ណរិទ្ធ** អនុប្រធានមន្ទីរពិសោធន៍គ្រឿងញៀននៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន

៣. លោកវេជ្ជបណ្ឌិត **ជុន ហុងពាន** ប្រធានការិយាល័យនៃមន្ទីរពិសោធន៍គ្រឿងញៀននៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន

ជាអ្នកជំនាញដើម្បីធ្វើកោសលវិច័យលើវត្ថុចាប់យក ....

....

.... ដែលសង្ស័យថាមានសារធាតុញៀន។

ក្រោយពីបានអនុវត្តដីកានេះចប់សព្វគ្រប់ ត្រូវបញ្ជូនលទ្ធផលមកសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបាន។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ជូនភ្ជាប់មកជាមួយ :

....

....

251

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

មន្ទីរស៊ើបសួរ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ...............

លេខស៊ើបសួរ.......

ដីកាបញ្ជូនសំណុំរឿងឱ្យពិនិត្យ

យើង........................ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូង................

បានឃើញមាត្រា ២៤៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរដែលទាក់ទងនឹង :

ជនត្រូវចោទ

នាមត្រកូល..............នាមខ្លួន...........................

កើតថ្ងៃទី :...

ទីកន្លែងកំណើត :...

អាសយដ្ឋាន :...

មុខរបរ :..

នៅលីវ ☐ ឬរៀបការ ☐ ឈ្មោះប្រពន្ធ ឬប្តី............

សញ្ជាតិ :...

ឪពុកឈ្មោះ................"រ-ស" ម្តាយឈ្មោះ.........."រ-ស

អនីតិជន ☐ ឬនីតិជន ☐

លោក លោកស្រី............................ជាមេធាវី

☐ **នៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ** : ដីកាសម្រេចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ តាមផ្លូវតុលាការលេខ........ ចុះថ្ងៃទី.......... ខែ............ ឆ្នាំ........

☐ **ជាប់ឃុំខ្លួន** : ដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនលេខ..........ចុះថ្ងៃទី និងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំលេខ............. ចុះថ្ងៃទី..... ខែ.......... ឆ្នាំ............

☐ **នៅក្រៅឃុំ**

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

នាមត្រកូល..............នាមខ្លួន............................

កើតថ្ងៃទី :..

ទីកន្លែងកំណើត :...

អាសយដ្ឋាន :...

មុខរបរ :...

នៅលីវ ☐ ឬរៀបការ ☐ ឈ្មោះប្រពន្ធ ឬប្តី............

សញ្ជាតិ :..

ឪពុកឈ្មោះ................"រ-ស" ម្តាយឈ្មោះ..........."រ-ស

អនីតិជន ☐ ឬនីតិជន ☐

លោក លោកស្រី...........................ជាមេធាវី

បញ្ជាឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿងស៊ើបសួរនេះ ទៅព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ឬ ផ្តល់យោបល់ទៅតាមនីតិវិធីនៃច្បាប់ ។

បានទទួលអនុវត្ត

ក្រឡាបញ្ជី

ធ្វើនៅ................ ថ្ងៃទី... ខែ.... ឆ្នាំ........

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យោបល់របស់ព្រះរាជអាជ្ញា

យើង.......................ព្រះរាជអាជ្ញានៃអយ្យការអមសាលាដំបូង.............

បានឃើញដីកាបញ្ជូនឱ្យឆ្លើយខាងលើ

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរទាក់ទងនឹងឈ្មោះ ....

ក្រោយពីបានពិនិត្យសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ ស្នើសុំ :

☐ ....

☐ ចោទប្រកាន់បន្ថែម តាមដីកាដែលមានភ្ជាប់ជាមួយ

☐ បន្តការស៊ើបសួរ

☐ បញ្ជូនសំណុំរឿងទៅសភាព្រហ្មទណ្ឌនៃសាលាដំបូង ....

☐ លើកលែងការចោទប្រកាន់

☐ រក្សាជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្នុងឃុំបណ្តោះអាសន្ន

☐ ឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំ

ធ្វើនៅ............. ថ្ងៃទី... ខែ...... ឆ្នាំ..........

ព្រះរាជអាជ្ញា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ ....តព្រ.

ដីកាលើកលែងចោទប្រកាន់

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ២៤៧ និងមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ក្រោយពីបានស៊ើបសួរ និងពិនិត្យសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់

សំអាងហេតុ

១. ជនត្រូវចោទឈ្មោះ .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ ....ឆ្នាំ

កើតថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....សញ្ជាតិ ....សាសនា ....

ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម..............ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

ទីលំនៅផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម .... ភូមិ ....ឃុំ/សង្កាត់ ....

ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....មុខរបរ ....

ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ ....

ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ ....ផ្លូវ ....ក្រុម.............. ភូមិ ....

ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង ....ខេត្ត/រាជធានី ....

កាលពីថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ....

នៃ .... ។

២. ....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

លើកលែងចោទប្រកាន់លើឈ្មោះ......................................ពីបទ..................

ប្រព្រឹត្តនៅផ្ទះលេខ......ភូមិ ....ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខណ្ឌ ....

ខេត្ត/រាជធានី ...... កាលពីថ្ងៃទី ......ខែ ...... ឆ្នាំ ...... វេលាម៉ោង............ ។

ត្រង់មាត្រា...នៃច្បាប់ស្តីពី..................... ។

នៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ...ខែ ... ឆ្នាំ.........

ក្រឡាបញ្ជី **ចៅក្រមស៊ើបសួរ**

បានទទួលដំណឹង

ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ

ព្រះរាជអាជ្ញា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូង ....
បន្ទប់ស៊ើបសួរទី
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ....
ចុះថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ...........
លេខស៊ើបសួរ ....
លេខ ....

ដីកាតម្រូវការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

(មាត្រា ២០៣ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ)

យើង....................................ចៅក្រមស៊ើបសួរ នៃសាលាដំបូង ....
បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....
បានឃើញ សំណុំរឿងស៊ើបសួរទាក់ទងនឹងជនត្រូវចោទ:
ឈ្មោះ ....ភេទ ....ជាតិ ....កើតនៅថ្ងៃទី ....
នៅភូមិ ....ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខ័ណ្ឌ ....ខេត្ត/រាជធានី ....
កំរិតវប្បធម៌ ....មុខរបរ ....ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ ....
ឃុំ/សង្កាត់ ....ស្រុក/ខ័ណ្ឌ ....ខេត្ត/រាជធានី ....
ប្តី ឬ ប្រពន្ធឈ្មោះ ....មានកូន ....នាក់ ឪពុកឈ្មោះ ....“រ-ស”
ម្តាយឈ្មោះ ....“រ-ស” ទោសពីមុន ....
ជននេះត្រូវបានដាក់អោយស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ: ....តាមមាត្រា.........
នៃ ....ប្រព្រឹត្តនៅ ភូមិ ....ឃុំ/សង្កាត់ ....
ស្រុក/ខ័ណ្ឌ ....ខេត្ត/រាជធានី ....កាលពីថ្ងៃទី ....ខែ............ឆ្នាំ.........
បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានស្តាពរលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ............ឆ្នាំ.........
បានឃើញ ដីកាដំណោះស្រាយលេខ ....ចុះថ្ងៃទី ....ខែ............ឆ្នាំ.........

យល់ឃើញថា

- ជននេះត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ដែលច្បាប់កំណត់ផ្តន្ទាទោសស្មើ ឬលើសពី ០១ឆ្នាំ។
- កាតព្វកិច្ចទាំងឡាយនៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការមានលក្ខណៈមិនគ្រប់គ្រាន់ ដោយធៀបនឹងគោលដៅ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២០៣ និង ២០៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។
- ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ គឺជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បី:
  - □ រក្សាភស្តុតាង ឬតម្រុយជាសំភារៈ
  - □ រារាំងកុំអោយមានការគាបសង្កត់សាក្សី ឬជនរងគ្រោះ

....
....
....
....
....
....

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាសម្រេចបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅជំនុំជម្រះ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ ....ដជរ.

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ២៤៧ មាត្រា ២៥០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យ ស៊ើបសួរ ចប់សព្វគ្រប់ហើយ យល់ឃើញថា មានពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើ :

១. នាមត្រកូល .... នាមខ្លួន .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ
កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....
ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....
ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....
ទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ .... ឃុំ/សង្កាត់ ....
ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....
នៅលីវ/ ប្ដី/ ប្រពន្ធ ឈ្មោះ .... (រ/ស) មានកូន .... នាក់
ឪពុកឈ្មោះ .... (រ/ស) ម្ដាយឈ្មោះ .... (រ/ស)
ពីបទ ....
ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....
ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....
កាលពីថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ....
នៃច្បាប់ .... ។

២. នាមត្រកូល .... នាមខ្លួន .... ភេទ ប្រុស/ស្រី អាយុ .... ឆ្នាំ
កើតថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... សញ្ជាតិ .... សាសនា ....
ទីកន្លែងកំណើតផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....
ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....
ទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ .... ឃុំ/សង្កាត់ ....
ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី .... មុខរបរ ....
នៅលីវ/ ប្ដី/ ប្រពន្ធ ឈ្មោះ .... (រ/ស) មានកូន .... នាក់
ឪពុកឈ្មោះ .... (រ/ស) ម្ដាយឈ្មោះ .... (រ/ស)
ពីបទ ....
ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ .... ក្រុម .... ភូមិ ....
ឃុំ/សង្កាត់ .... ស្រុក/ខណ្ឌ/ក្រុង .... ខេត្ត/រាជធានី ....

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

បន្ទប់ស៊ើបសួរ ....

លេខ ....តព្រ.

ដីកាសម្រេច

ប្រគល់វត្ថុដែលចាប់យកឱ្យទៅម្ចាស់ដើមវិញ

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយ លោក/លោកស្រី .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានឃើញមាត្រា ១៦១ មាត្រា ២៤៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី ...... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ .... ចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

បានឃើញកំណត់ហេតុទទួលវត្ថុតាងចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញពាក្យសុំចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... របស់ .... ។

បានឃើញយោបល់របស់តំណាងអយ្យការចុះថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... ។

សំអាងហេតុ

....

....

....

....

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

ប្រគល់ ....

....

....

.... ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ក្រឡាបញ្ជី **ចៅក្រមស៊ើបសួរ**

បានទទួលដំណឹង
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ....ខែ .... ឆ្នាំ ....
ព្រះរាជអាជ្ញា

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

<u>ដីកាដំណោះស្រាយ</u>

លេខ:............. "ច" ដ.ជ

យើង ....ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

អមដោយលោកស្រី ....ជាក្រឡាបញ្ជី

-**បានឃើញ** មាត្រា ២៤៧ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៥៧, មាត្រា ២៦៨ មាត្រា ៣៧២,មាត្រា ៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, មាត្រា ២៥០ និងមាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

-**បានឃើញ** សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៤០២ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។

-**បានឃើញ** ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ ៩៥២ អ.យ.ផ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។

-**បានឃើញ** សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ៨៤៩ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។

-**បានឃើញ** ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ ២៣០០ អ.យ.ផ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាង អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេចចោទប្រកាន់លើ៖

១.នាមត្រកូល-នាមខ្លួន ....ភេទប្រុស អាយុ ១៩ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ សាសនាព្រះពុទ្ធ មុខរបរ អ្នកគិតលុយនៅផ្ទះសំណាក់ឌីដា ទីកន្លែងកំណើត.................................. ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនស្នាក់នៅមជ្ឈមណ្ឌលកុមារកំព្រាកុលាបទី៤ ផ្លូវលេខ២៧១ ភូមិទី១ សង្កាត់ទឹកល្អក់ទី៣ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ ...."រស់" ម្តាយឈ្មោះ ...."រស់" នៅលើវ ជានីតិជន ទោសពីមុនគ្មាន ។ (ក្នុងឃុំ)

ពីបទ៖ **រក្សាទុកដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន** ប្រព្រឹត្តនៅក្រោយសាលសន្និសិទ្ធចតុមុខ ផ្លូវព្រះស៊ីសុវត្ថិ ភូមិទី១ សង្កាត់ជ័យជំនះ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា **៤០** នៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ។

២.នាមត្រកូល-នាមខ្លួន **បុរសមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ ភេទប្រុស អាយុប្រហែល ៣៥ឆ្នាំ ។ (គេចខ្លួន)**

ពីបទ៖ **ចាត់ចែងឲ្យប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន** ប្រព្រឹត្តនៅក្រោយសាលសន្និសិទ្ធចតុមុខ ផ្លូវព្រះស៊ីសុវត្ថិ ភូមិទី១ សង្កាត់ជ័យជំនះ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា **៤២** នៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ។

<u>**សំអាងហេតុ**</u>

-បានឃើញរបាយការណ៍សំយោគលេខ ០៣៩/២០១៧ រ.ប.ក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៧ របស់អធិការដ្ឋាននគរបាលខណ្ឌដូនពេញ នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលរាជធានីភ្នំពេញ បានសន្និដ្ឋានថា៖ ជនត្រូវចោទឈ្មោះ .... ហៅ **ខ្មៅ** ភេទប្រុស អាយុ ១៩ឆ្នាំ ពិតជាបាន **រក្សាទុកដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន** ប្រាកដមែន។

-ជនត្រូវចោទឈ្មោះ......... ហៅ **ខ្មៅ** បានឆ្លើយសារភាពនៅគ្រប់ដំណាក់កាលប្រហាក់ប្រហែលគ្នាថា៖ ខ្លួនពិតជាបានរក្សាទុកគ្រឿងញៀនចំនួន០១កញ្ចប់តូច ដែលបុរសម្នាក់ឲ្យមកខ្លួនពិតប្រាកដមែន តែត្រូវសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យឆែកឆេរឃើញ ។

-ផ្អែកតាមរបាយការណ៍សំយោគលេខ ០៣៩/២០១៧ រ.ប.ក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់អធិការដ្ឋាននគរបាលខណ្ឌដូនពេញ នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលរាជធានីភ្នំពេញ និងតាមចម្លើយសារភាព របស់ជនត្រូចចោទ ព្រមទាំងឯកសារមួយចំនួនដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿង អាចសន្និដ្ឋានថា៖ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ពិតជាមានបទល្មើស **រក្សាទុកដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន** ដែលប្រព្រឹត្តដោយជនត្រូវចោទ ឈ្មោះ ....**ហៅ ខ្មៅ** ភេទប្រុស អាយុ ១៩ឆ្នាំ និងបទល្មើស **ចាត់ចែងឲ្យប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន ប្រព្រឹត្តដោយ បុរសមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ** ប្រព្រឹត្តនៅក្រោយសាលសន្និសិទ្ធចតុមុខ ផ្លូវព្រះស៊ីសុវត្ថិ ភូមិទី១ សង្កាត់ជ័យជំនះ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ពិតប្រាកដមែន។

-អំពើប្រព្រឹត្តរបស់ជនត្រូវចោទបានធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងរបៀបរៀបរយសាធារណៈ ដែលច្បាប់បានការពារ និងតម្រូវឲ្យផ្តន្ទាទោស ។

-មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដាក់បន្ទុកលើជនត្រូវចោទឈ្មោះ ....**ហៅ ខ្មៅ** ភេទប្រុស អាយុ ១៩ឆ្នាំ ពីបទៈ **រក្សាទុកដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន និង ជនមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ ពីបទៈ ចាត់ចែងឲ្យប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន** ប្រព្រឹត្តនៅក្រោយសាលសន្និសិទ្ធចតុមុខ ផ្លូវព្រះស៊ីសុវត្ថិ ភូមិទី១ សង្កាត់ជ័យជំនះ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា **៤០ និងមាត្រា ៤២** នៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ។

-ជនត្រូវចោទ ជនមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ ក្រោយពីបានស៊ើបសួរការស្រាវជ្រាវរួចមក នៅតែរកមិនឃើញអត្តសញ្ញាណ និងគ្មានសាវតាជាតិ គប្បីចេញដីកាដំណោះស្រាយលើកលែងចោទប្រកាន់តាមមាត្រា ២៤៧ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៤៧, មាត្រា២៦៤, និងមាត្រា៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

-តំណាងអយ្យការប្តឹងសុំឲ្យចៅក្រមស៊ើបសួរ សម្រេចបញ្ជូនជនត្រូវចោទឈ្មោះ .... **ហៅ ខ្មៅ ភេទប្រុស អាយុ ១៩ឆ្នាំ** ទៅជំនុំជម្រះ និងសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់លើ **ជនមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ** ដោយហេតុថាគ្មានសាវតាជាតិ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១.បញ្ជូនជនត្រូវចោទឈ្មោះ **សំ ភារ៉ាត់** ហៅ **ខ្មៅ** ភេទប្រុស អាយុ ១៩ឆ្នាំ ព្រមទាំងវត្ថុតាង និងបញ្ជីរាយនាមជនដែលទាក់ទិនក្នុងរឿងនេះ ទៅប្រធានសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដើម្បីកំណត់ពេលសវនាការជំនុំជម្រះ។

២.រក្សាជនត្រូវចោទឈ្មោះ **សំ ភារ៉ាត់** ហៅ **ខ្មៅ** ភេទប្រុស អាយុ ១៩ឆ្នាំ ក្នុងពន្ធនាគារបន្តរហូតដល់ពេលចូលបង្ហាញខ្លួននៅមុខតុលាការ។

៣.លើកលែងចោទប្រកាន់លើ **ជនមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណ** ដោយហេតុថាគ្មានសាវតាជាតិ ពីបទៈ **ចាត់ចែងឲ្យប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន** ប្រព្រឹត្តនៅក្រោយសាលសន្និសិទ្ធចតុមុខ ផ្លូវព្រះស៊ីសុវត្ថិ ភូមិទី១ សង្កាត់ជ័យជំនះ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា **៤២** នៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ។

លេខៈ...............អ.យ.ផ រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី...... ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

បានទទួលដំណឹង **ក្រឡាបញ្ជី** **ចៅក្រមស៊ើបសួរ**

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី...... ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

ជ.ព្រះរាជអាជ្ញា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាបញ្ជូនព័ត៌មាន

លេខ៖

យើង......................... ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ លេខ០១៥ អក ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៥ បញ្ជាឲ្យបញ្ជូនសំណុំរឿងស៊ើបសួរ ទាក់ទងនឹងឈ្មោះ .... ភេទប្រុស អាយុ ២១ឆ្នាំ ជាជនត្រូវចោទ (ក្នុងឃុំ) នៅក្នុងការស៊ើបសួរពីបទ៖ **រក្សាទុកដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន**ប្រព្រឹត្តនៅរាជធានីភ្នំពេញកាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៥ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឲ្យផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន។

ទៅព្រះរាជអាជ្ញា ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ឬផ្តល់យោបល់លើ ការបិទការស៊ើបសួរស្របតាមមាត្រា ២៤៦ និងមាត្រា២៤៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ....ខែ............ ឆ្នាំ ....

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យោបល់របស់តំណាងអយ្យការ

បានទទួលព័ត៌មានរួចហើយ

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី .... ខែ...........ឆ្នាំ...........

តំណាងអយ្យការ

40

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូង........................
លេខ ....

ដីកាបង្គាប់អោយនាំជនជាប់ចោទទៅតុលាការ

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូង ....
ជំរាបមកលោកប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំង..............................អោយនាំជនជាប់ចោទដូចមានឈ្មោះ
ខាងក្រោមទៅកាន់សាលាដំបូង ....នៅថ្ងៃទី.........ខែ ....ឆ្នាំ ....
វេលាម៉ោង............. ដើម្បី ....

ល.រ	នាមត្រកូល-នាមខ្លួន	ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ និងលេខខ្លួន	អាយុ	បទល្មើស

ធ្វើនៅ........................, ថ្ងៃទី.......... ខែ...........ឆ្នាំ ....

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង...
ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំងខេត្ត-រាជធានី ....
សូមបញ្ជាក់ថាជនដែលមានឈ្មោះខាងលើនេះពិតជា
បានជាប់ឃុំឃាំងនៅមន្ទីររបស់យើង ពិតប្រាកដមែន
ហើយយើងនឹងចាត់ការបញ្ជូនខ្លួនជនទាំងនេះ អោយ
បានទាន់ពេលវេលា តាមការកំណត់របស់តុលាការ។
ថ្ងៃទី ....ខែ ....ឆ្នាំ ....

ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

៚៚៚

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

<u>ដីកាបង្គាប់អោយស្រាវជ្រាវ និងបំពេញសាវតាជាតិ</u>

លេខ.................

យើង............ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

-បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ ១០១ អកចុះថ្ងៃទី ០២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦

-បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរ លេខ: ៥៥៩ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានវិមតិសង្ស័យលើឈ្មោះ .... ភេទប្រុសមានទីលំនៅមិនពិតប្រាកដ (គ្មានសាវតាជាតិ) ។

ពីបទ: **ទទួលផលចោរកម្ម** ប្រព្រឹត្តនៅ ខណ្ឌពោធិសែនជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១៥ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឲ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៩៩ និងមាត្រា ៤០០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

<u>ក្រោយពីបានពិនិត្យសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ហើយ</u>

យល់ឃើញថា: សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១០១ អក ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ ២០១៦ នៅខ្វះចន្លោះ ចំពោះសាវតាជាតិឈ្មោះ............ ដើម្បីធានាដល់ការស៊ើបសួរបានពេញលេញ គប្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវនិងបំពេញ សាវតាជាតិ ជនត្រូវចោទដូចខាងលើ។

<u>ហេតុដូច្នេះសម្រេច</u>

បង្គាប់មកលោកអធិការនគរបាលឲ្យស្រាវជ្រាវនិងបំពេញសាវតាជាតិជនត្រូវចោទដែលមានដូចខាងលើ ក្រោយពីបានស្រាវជ្រាវ និងបំពេញសាវតាជាតិចប់សព្វគ្រប់ហើយសូមលោកចាត់បញ្ជូនមកសាលាដំបូងរាជធានី ភ្នំពេញដើម្បីបានចាត់ចែងការតាមច្បាប់។

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី........... ខែ..............ឆ្នាំ២០១៨

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ជូនភ្ជាប់ជាមួយ
ដីកាសន្និដ្ឋានរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ៥៥៩
ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហាឆ្នាំ ២០១៦

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដីកាបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅជំនុំជម្រះ

លេខ:.............. "ធ"ដ.ដ

យើង **ក** ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ
អមដោយលោកស្រី **ខ** ជាក្រឡាបញ្ជី

-**បានឃើញ** មាត្រា ២៨៧ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៥៧, មាត្រា ២៦៨ មាត្រា ៣៧២,មាត្រា ៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, មាត្រា ២៥០ និងមាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៧៩១ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨។

បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ ៤៣១៥ អ.យ.ធ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨។

បានឃើញ សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ៤៤០៦ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៨។

បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ ៤៧៥៤ អ.យ.ធ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៩ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេចចោទប្រកាន់លើះ

១.នាមត្រកូល-នាមខ្លួន .... ភេទប្រុស អាយុ ៣០ឆ្នាំ មុខរបរលក់ដូរ មានទីកន្លែងកំណើតនៅ ភូមិកំពង់អំពិល ឃុំកមពង់អំពិល ស្រុកពារាំង ខេត្តព្រៃវែង ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នស្នាក់នៅផ្ទះលេខ ២៣០៤ ផ្លូវលេខ៩៣ ក្រុម១៣ ភូមិផ្សារតូច សង្កាត់ទូលសង្កែ១ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ .... "រស់" ម្តាយឈ្មោះ ...."រស់" នៅលីវ ជានីតិជន ទោសពីមុនគ្មាន។(ក្រៅឃុំ)

២.នាមត្រកូល-នាមខ្លួន.......... ភេទប្រុស អាយុ ៥៥ឆ្នាំ មុខរបរមន្រ្តីចូលនិវត្តន៍ ទីកន្លែងកំណើតនៅសង្កាត់លេខ៣ ក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នផ្ទះលេខ២៣០៦A ផ្លូវលេខ៩៣ ក្រុម១៣ ភូមិផ្សារតូច សង្កាត់ទូលសង្កែ១ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ .... "រស់" ម្តាយឈ្មោះ .... "រស់" ប្រពន្ធឈ្មោះ........ មានកូនចំនួន ០៣នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន ជានីតិជន។ (ក្រៅឃុំ)

ដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ **ហិង្សាដោយចេតនា** ប្រព្រឹត្តនៅភូមិផ្សារតូច សង្កាត់ទូលសង្កែ១ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឲ្យផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា **២១៧** នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

យល់ឃើញថា

- តាមរបាយការណ៍របស់សមត្ថកិច្ច ឯកសារភស្តុតាង ចម្លើយសាក្សី មានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាឃើញថា កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ នៅចំណុចភូមិផ្សារតូច សង្កាត់ទូលសង្កែ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ មានករណី ហិង្សាដោយចេតនា កើតឡើងបង្ករដោយឈ្មោះ.......... និងឈ្មោះ............ដែលបានធ្វើសកម្មភាពវាយគ្នាទៅវិញទៅមកបណ្តាលឲ្យរងរបួសរៀងៗខ្លួន ហើយក៏មានអ្នកជិតខាងចូលមកជួយឃាត់ និងបំបែកគ្នាចេញរៀងៗខ្លួន ។

-អំពើប្រព្រឹត្តរបស់ជនត្រូវចោទបានធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ របៀបរៀបរយសាធារណៈ, សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរបស់រូបវន្តបុគ្គល និងសង្គម ដែលច្បាប់បានការពារ និងតម្រូវឲ្យផ្តន្ទាទោស។

-មានភស្តុតាង និងពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ដាក់បន្ទុកលើជនត្រូវចោទឈ្មោះ.......... ភេទប្រុស អាយុ ៣០ឆ្នាំ និងឈ្មោះ......... ភេទប្រុស អាយុ ៥៥ឆ្នាំ ពីបទ **ហិង្សាដោយចេតនា** ប្រព្រឹត្តនៅចំណុច ភូមិផ្សារតូច សង្កាត់ទួលសង្កែ១ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៩ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឲ្យផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា **២១៧** នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

-តំណាងអយ្យការប្តឹងសុំឲ្យចៅក្រមស៊ើបសួរ សម្រេចបញ្ជូនជនត្រូវចោទឈ្មោះ.......... ភេទប្រុស អាយុ ៣០ឆ្នាំ និងឈ្មោះ........ភេទប្រុស អាយុ ៥៥ឆ្នាំ ទៅជំនុំជម្រះ ជាសេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ គប្បីតុលាការពិចារណាតាម។

<u>ហេតុដូច្នេះសម្រេច</u>

-បញ្ជូនជនត្រូវចោទ៖

១.ឈ្មោះ .... ភេទប្រុស អាយុ ៣០ឆ្នាំ។

២.ឈ្មោះ ...... ភេទប្រុស អាយុ ៥៥ឆ្នាំ។

ព្រមទាំងវត្ថុតាង និង បញ្ជីវាយនាមជនដែលទាក់ទិនក្នុងរឿងនេះទៅប្រធានសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដើម្បីកំណត់ពេលសវនាការជំនុំជម្រះ។

ថ្ងៃ.......................កើត ខែកត្តិក ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស២៥៦៣

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី.......ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩

បានទទួលដំណឹង **ក្រឡាបញ្ជី** **ចៅក្រមស៊ើបសួរ**

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី........ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩

តំណាងអយ្យការ